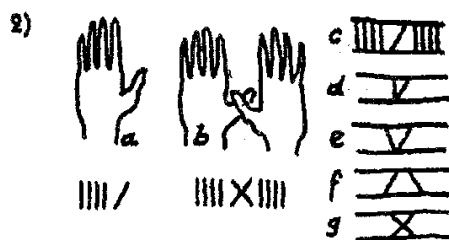

TOMORY ZSUZSA

III. ELŐADÁS

ŐSTÖRZSEINK

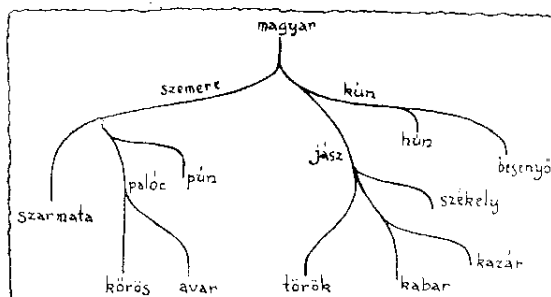
Nyilván beindul hibakiigazító ösztönünk e fenti négyes láttán: „Még azt sem tudja, hogyan kell írni a négyet?” – hallom lelki füleimmel. Ez volt velem is az eset, amikor alsós koromban Siófokon egy vendéglőben láttam, hogy a kuglizók eredményeit ilyen számmal írta le a vendéglős. Újdonsült latin tudományommal odamentem hozzá, s „felvilágosítottam”. A vendéglős mosolygott – s én csak később tanultam meg, kinek volt igaza! Számrovásunk természetén alapuló alakja árulja el, hogy az etruszk, a latin átvevő, mivel ez a természeti alap náluk megtörik, s a személyes okoskodás veszi át a szót. (Magyar Adorján: *Az Ősmagyar rovásírás.*)

Korábban említettem, hogy Magyar Adorján tizenhat nyelvi és műveltségi őstörzset tudott kihámozni nagy nyelv és néprajzismerete segítségével az ősmultból. Ugyancsak beszéltünk ezek alaphangjairól.

Itt a lehető legerősebben szeretném hangsúlyozni azt, hogy ezek az őstörzsek soha nem a mai, hasonló nevet viselő nemzetállamokat jelentik, hanem az emberiség ősi kialakulásának idejét rögzítik. Ebből származnak az általam **utódnyelveknek, utódműveltségnek** nevezett nemzetállamok, melyek összetevőit mindig legalább két őstörzs alkotja, s ezek világszerte megtalálhatók.

Magyar Adorján *Az ősműveltség* 446. oldalán a következő vázlatban foglalja össze őstörzseink, magyar ősműveltségünk kapcsolatait:

ŐSTÖRZSEINK

A kérdés tehát nem az, hogy ez, vagy az a nyelv rokona-e a magyarnak, hanem az, hogy melyik nyelvi őstörzs képviselteti magát a legbővebben nyelvében.

1. **Magyar G, GY, H - M, N** szócsoporthoz magas, gömbös világa
2. **Kun**, hun **K, T - N** szócsoporthoz ékes, kemény környezete
3. **Fekete kunok** ugyancsak a **kő** alapszó világában éltek, jelképük a csapott ék.
4. **Szemere SZ, S Z, C, CS - M, N** szócsoporthoz szemes, gabonás, mézes és édes vidéke, vándorműveltségeink letéteményesei.
5. **Besenyő B, P, V, V - S, SZ** szócsoporthoz a víz, a becézés és szépség eszméjét és szavait őrzik. Ősjelképük a csepp, s ez későbbi mintáik alapja. Művészetük a kárpátmedencei őstenger növény és állatvilágát jeleníti meg napjainkig. Szerintük a teremtet világ vízbuborékként úszik az Ég tengerében. A quantum fizika legújabb eredményei ugyan ezt mondják a világmindenség szerkezetével kapcsolatban.
6. **Jász S, SZ, Z, ZS, C, CS - J** szócsoporthoz Jó Istene, izzó napja, jázminos világa hagyatkozott a mára.
7. **Székely Sz-K** szócsoporthoz a teremtésbe ágyazott szikecske éltető szerepének tudatát dajkálta sziklás székhelyeiken. Ősi istentiszteleti helyek szakos, székes világa az ő gondolatmenetüket követi.
8. **Kazár K-Z** szócsoporthoz kosszarvu, csavart jelképrendszere a kora kőkorszak óta kárpátmedencei edényeinken őrzi emléküket.
9. **Kabar K, H, G, GY-B, P, F, V** szócsoporthoz bak és csöcs jelképe ugyancsak a legkorábbi kárpátmedencei edénydíszek közé tartozik a kecske megjelenésének pillanatától, békásmegyeri ásatásaink tanúsága szerint. Ez a vonalvezetés látható az Etelközből visszatérők tarsolylemezein, s a keleti egyházak ma hagymadíszűnek mondott, valójában az ősi kecskecsös alakjára mintázott templomtornyain.
10. **Török T, D-R, L** szócsoporthoz az örök visszatérés fogalmára fektetett súlyt nyelvi és jelképrendszerében. Földanyájuk Turán neve ma félreértett, de még ma is magyar népekre alkalmazott fogalom. Az angolok Arthur legendája az ő világképükön nyugszik. A bizánci történétírók „turk”-jai ennek a magyar tájszólásnak a képviselői, s nem a később törökként említett nemzeté.
11. **Körös K, H, G, GY - R, L** szócsoporthoz képviselői a teremtés gömb alakjának egysíkú földi vetületét használták jelképpül. Ők őrizték meg az idő születésének fogalmát kor szavukban, s az önmagába visszatérő egyenes

vonala szülte körök, kerek adta mozgásszabadságot. Hazájuk jól követhetően a Körösök vidéke, ahol e terület névadói is. Kertjeik, kerek templomaik máig is nyomon követhetők. Szent ünnepük a Karácsony, Korasszonyuk³¹ és az életszületés ünnepe. A karácsonyi kerecsenröpítés a fény szárnyaira bízott élet megjelenését ünnepli.

12. **Avar B, F, P, V - R** szócsoporthoz a befejezett, s e földben megjelenő teremtnak ad hangot. Jelképe a keresztirányban terjedő fény jele: az egyenlőszárú kereszt, s ez volt első eszmélése óta. Hangjai tisztán őrzik az ég és föld kapcsolatát, amint azt felső, középső, alsó ajakhangú mássalhangzóikon át adják tudtunkra. Kerek váraik e mértani idom teremtnél helyét, s annak erősségét hozza emberközébe. Baranya Nagyboldogasszonyuk, s Virona Földanyánk nevei máig élnek kárpátmedencei képviselőik ajakán.
13. **Palóc B, F, P, V - L** szócsoporthoz az avar szócsoporthoz légiesített rokona. Az erő-anyag kapcsolatát mássalhangzók helyzetével, szómegfordítással fejezték ki. A teremtné menete, kapcsolata nyelvszerkezetük nyomán igen világosan érthető.
14. **Pannon B, P, F, V-N** szócsoporthoz a kör nyújtott árnyékát, vetületét használta jelképekül. Mint ilyen ezen népcsoport is két gyűjtőpont köré építette társadalmát, s mint ilyen, szerves életű vándortársadalmaink közé tartozik. Soraikból kerültek ki a későbbi hajós népek, a venétek, főníciaiak. Ősemlékük a **fény**, fordítottja a már anyagibb természetű **nap**. Életfájuk a **fenyő**, **fény** szavunkból eredt névvel. A fenyős karácsonyfa az ő hitviláguk része, hiába akarják néprajzosaink igen késői eredettel a németektől behozott szokásnak hinni a karácsonyi fenyőt.
15. **Szarmata S, Sz, Z, Zs, C, Cs - L, R** szócsoporthoz a szellem és szelídség szavait őrzik. A világban megjelenő fény jelképe a szarmaták zászlain még jelenlévő sárkány volt. A pazyryki temetkezőhely szittya harcosának tetova mintáján a sárkány szájából jön elő Kisgöncölünk képe.³²
16. **Marmar M, N - R, L** szócsoporthoz szavai a földi édesség mellő, máló szavait őrzik. Mint a besenyők vízbuboros világegyeteme, a **marmaroké** a **málna** gömböcskéi fejezik ki ugyan ezt a gondolatot, s magyar magos ösztudatukat. A földi élettel kialakult **mord**, **marcona**, s fordítottjaik a **rém**, s **remegés** szavak is ide tartoznak. A Rómát alapító **Romulus és Remus** személye őshitviláguk része, a kelta hitvilág **Mac Morna** nevű egyéniségével együtt. Ez utóbbi halál jelképű, mint a székely balladák **márna** nevű hala, a **merülés** és mélység **fogalmaival** együtt.

³¹ Tomory Zsuzsa *Karácsony*, kézirat

³² Vanished Civilizations, Mc Graw-Hill Book Co. Inc., Edited by Edward Bacon, 302. old.

(1)

Magyar

...Ezért a tulajdonképeni magyarok, Magor Napisten utódai, mindig békés, szorgalmas földművelők voltak, aminthogy a magyar nép óriási többsége ma is az. Az ugor, uhor, ungar, unger név ősidők óta mindig földművelőt jelentett. Magyaroknak neveztettek a tulajdonképeni magyarok, magyariaknak ellenben az ezen őstörzsből származott rokontörzsek, mint kunok, hunok, jászok, székelyek stb. Bár a régi krónikák rendszeren Hunort említik előbb, mintha ő lett volna a néhány perccel idősebb, de ez téves, mert világos, hogy a rombolás későbbi az alkotásnál, illetve hogy rombolni csak ott lehet ahol már van valami.

Ősvallásunk szerint az istenségeket nem képzeltek tényleges személyeknek. Őseinknél a Nagy és Örök Égisten is csak az örök Természet, az örök Mindenség költői megismerése volt, de amely Örökkévalóság emberi ésszel föl nem fogható. Ilyesmit azonban például a tudatlanságba süllyedt Közép-Kor nyugati népei fölfogni már nem voltak képesek, illetve mindent csak szó szerint bírtak fölfogni.

Az igazi őseink, miként az emberszabású majmok, amelyek hiszen legközelebbi rokonai, csak növényi táplálékkal élt. A tulajdonképeni magyar törzs tehát az összes rokontörzseink közül a legrégebbi, illetve a magyar törzsek számtalan ezredév alatt ez őstörzsből származtak és ezek közül csak némelyek lettek idővel harcias és állattenyésztő népekké. A magyar törzs nyelvében keletkezésekor csak g, gy, h és m, n mássalhangzók voltak, később, a műveltség fejlődésével természetesen az összes többi mássalhangzó is (valamint a magánhangzók is) nyelvében már megvoltak, de ezután is a kemény k helyett a lágy g hangot, a kemény t helyett a lágy d hangot szerették ejteni, de mindent ami vallásos fölfogásukkal, kultuszukkal közvetlenebbül összefüggésben volt, továbbra is az említett mássalhangzókól képezett szavakkal nevezték meg. Az m és n hang egymásnak bár nem közvetlen rokonai, mégis egymással gyakran fölcserélődnek. Ismeretes, hogy régibb nyelvünkben a szem szó gyakran szen is volt és hogy Erdélyben nesze, nevet, kan helyett ma is mondják hogy mesze, mevet, kam. Ennek oka az hogy kisebb távolságról is az e két hang közötti különbséget a hallás alig észleli, dacára annak, hogy az m tisztán ajakhang, az n pedig nyelvhang. A magyar őstörzs nyelve a legrégebbi időkben tehát csak ilyen alakú szavakból állott, ma, na, an, ag, agy, ah, ag, gam, gem, meg, mag, mang stb., stb. és bármely magánhangzóval. Vallásos tiszteletben részesülő növényeik főképen a gömbölyű gyümölcsöt, magvakat termők voltak, illetve a törzs keletkezése helyén ezek termettek leginkább. Vallásos tiszteletben és szeretetben részesültek náluk ez állatok: A szarvas, a madarak, de nem a ragadozók, a gömbölyded alakú bogarak, főképen a katicabogárnak ma nevezett. Legszentebb gyümölcsfájuk volt a meggy, amelyet a Napisten fájaként tiszteltek. Viszont legszentebb viráguk meg a gyöngyvirág, a Földistennő, vagyis Tündér Ilona, virága. A meggy lombja zöld, virága fehér, bogyója piros. Tökéletesen ugyanígy van ez a gyöngyvirágnál is. És ezek voltak szent színeik is és, ezek a magyar nemzeti színek ma is. Számrendszerük az öt-tizes volt, ugyanaz amely a mai általános számrendszer. A páros számokat nőneműeknek fogták föl, a

páratlanokat hímneműekként. A meggy virága valóban ötszirmú, bogyója egymagú. A gyöngyvirág virága hatszirmú, bogyója hatmagú. A meggy bogyója gömbölyű, virágai gömbölyded csokrocskákban vannak együtt, bimbóik gömbölyűek sőt a fa lombkoronája is, ha szabadon fejlődhet: gömbölyded. A gyöngyvirág virágai, különösen pedig bimbói gömbölyű gyöngyökhöz hasonlítanak, bogyói pedig szintén gömbölyűek. Vallásos alapjelkép pedig a magyaroknál: a gömb volt. Vallásos tiszteletben tartották az aranyat. A törzs keletkezése helye a Csallóköz szigetei voltak. Ezek területe szűk volta, valamint túlszaporodása miatt, rajokat bocsátott ki magából. Ilyen kivándorlottakból keletkeztek sok-sok ezredév alatt a különböző magyar törzsek.

(2)

Fehér hun

A kunok és hunok mindig harcias katonanemzetek voltak, akik magukról azt tartották, hogy ők a Természet Törvényei szerint mindig ott kell megjelenjenek ahol romlott, bűnös népek élnek, amelyek büntetésüket megérdemlik. Ezért nevezte magát még Atilla is "Isten ostora"-nak, valamint "Isten pörölyé"-nek is (pöröly = kalapács). A kún törzsek eredetileg hegylakók voltak de a Kárpátok, majd az Alpeselek hegységeiben laktak. Ősidőkben egyetlen háziállatuk a kutya volt, és pedig a Kunságon ma is található nagyméretű, hosszúszőrű, fehér de farkasalakú komondor. Feje hegyes ékalakú. Az ék a kunok vallásos alapjelképe volt. A kunok nyelve eredetileg a magyarokéval teljesen azonos volt, később azonban a lágy g, gy, d hangok helyett a kemény k és t hangokat szokták ejteni. Számrendszerük azonban a három-hat-tizenkettes lett, amelynek mi életünkben már csak nyomai vannak: a tucat, a régebbi hatos pénzrendszer, a 12 óra és a 12 hónap. A kunok alapszavai ilyen alakúak voltak: ka, ku, kun, kat, tek, kund stb., stb. Szent növényeik voltak a fenyvek és a csillagalakú hatszirmú fehér virágok, nárciszfélék. A fenyvek koronája ékalakú, levelek helyett hegyes tűik vannak, ágaik a törzsből mindig hat-hat felé állanak, az egyes galyak pedig hármassak. A kunok szent féme az ezüst volt, amelynek színe fehér és a természetben fenyőág szerű jegecekben fordul elő. E törzs volt az amelyet fehér-kúnnak neveztek. Vallásos színeik a fehér és kék voltak.

(3)

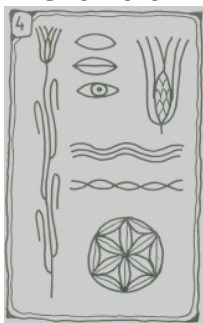
Fekete hun

De voltak fekete-kunok is. Ilyenek voltak a történelemből jól ismert hunok, vagyis Atilla kúnjai. Ugyanis: míg a fehér kunok fehér és kék viseletben jártak, a fekete kunok vagy hunok, színei a fekete és piros lévén, ők fekete és piros viseletekben jártak, valamint sötétbarna színűekben is. E fekete-kunok főképp homokos síkságokon laktak. Vallásos alapjelképük már nem a hegyes, hanem a tompa ék volt, a mintegy lecsapott hegyű. Ezért legfőbb harci fegyvereik egy kalapácsszerű, valamint a buzogány is, voltak. Az éles avagy hegyes fegyver által ejtett seb, ha nem halálos, sokkal könnyebben gyógyul mint a tompa fegyver által ütött, mert az ilyen seb roncsolt és teljesen helyre sohasem jön többé. Ugyanígy roncsol a tűz és a mérge is. Mesterei voltak a mérgezett valamint a tüzet vivő nyilaknak is. Roncsol a korbács is. A feketekunok szent állata volt a tompapofájú, fekete-barna színű bulldog-kutya. Úgy a fehér, mint a fekete-kunoknál kőkultusz is volt és ebben különösen a kovának illetve tűzkőnek volt nagy szerepe. Egyik szent állatuk volt a fekete-kunoknál a vadkan is. Ez is barnás-fe fekete színű, feje pedig ékalakú de mintegy lecsapott hegyű. A fehér-kunok szőkék voltak, hosszú hajat viseltek, a fekete kunok barnák vagy feketehajúak és rövidre nyírt hajat viseltek.

(4)

Szemere

Ósrégi időkben váltott ki a magyar törzsből a szemere törzs. Ez, ellentétben a magyarokkal és kunokkal: nőelvi volt (matriarchalis) vagyis anyajogi. Náluk családfő az asszony volt, a gyermekek az anya után neveztettek, csak a lányok örökölték. E törzs is a 3-6-12 számrendszer szerint számolt. Fában szegény de termékeny síkságon laktak. Holott a tulajdonképeni magyarok inkább gyümölcstermelők voltak, a szemerek főképp gabonatermeléssel foglalkoztak. Vallásbeli szócsoporthuk az sz, s, z, c, cs és m, n mássalhangzókból állott. Legszentebb növényük a búza volt de amelyet ők niza, miza, mizse néven neveztek. Vallásos alapjelképük szemalak volt de szerepelt a buzakalász, továbbá még a vonal de különösen a hullámvonal. Szent állatuk a szürke galamb volt, amelyet azonban ők szimi és szemere néven neveztek. Vallásos

színeik voltak a sárga és világos kék, inkább a szürke mint a zöldes felé hajló. Egy kivándorolt törzsük alapította Mesopotamiában a szumer műveltséget, de amelynek népe utóbb eltörökösödött majd végül a sémita asszirok pusztították el, de átvették egész műveltségüket, ha ezt nagyon eldurvítva is. Egyik szent növényük volt a datolyapálma is, de amely régen, a még melegebb éghajlat idején, Magyarországon is termett. Földistennőjüket, helyesebben szólva: a Föld költői megszemélyesítését Szemere, Szemira, Szemele néven nevezték, valamint törzsi nevük is ez volt, mivel nőelviek voltak. Ősnyelvük sok tekintetben mintegy ellentétes párhuzama volt a magyarokénak, amennyiben a g és h hangok helyett sz, s, z, zs hangokat szerettek ejteni. Vallásos kultuszukban különösen nagy szerepe volt még a méheknek. Utóbb e törzsünkől származtak az amazonok, akik harciasakká is lettek, holott eredeti szemerék békés, földművelők voltak, ugyanúgy mint a tulajdonképeni magyarok.

(5)

Besenyő

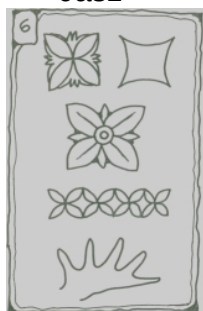

Amilyen ellentétes párhuzam volt a magyarok és a szemerék között ugyanolyan volt a kunok és a besenyők között is. A besenyők is nőelviek voltak, szintén hatos számrendszer szerint számoltak. Ilyen értelemmel, habár nem ugyanezen szavakkal: Egy, kettő, három, négy, öt, hat, hatonég, hatonkettő, hatonhárom, hatonnég, hatonöt, tucat, tucatonég stb. Náluk víztisztelet volt, hajózó nép lévén, főképp halászattal foglalkoztak és époly harciasak mint a kúnok. Voltak kalózkodó törzseik is. Északi szabir nevű törzseiktől tanulták a hajóépítést és kalózkodást a már germán normannok is csak hogy ezek sokkal kegyetlenebb, vérengző nép voltak. A besenyők mindig vizek: folyók, tavak, tengerek mellett éltek sőt mocsaras tájakon is, földműveléssel keveset foglalkoztak. Idővel, délebben barnabőrűekké, feketehajúakká lettek, mivel pedig a legújabb ásatások eredményei szerint az emberiség 10-14 millió éves, valószínű, hogy túlspecializálódás útján az afrikai fekete fajok is tőlük származtak. Vallási szócsoportjuk hasonlított a szemerékhez, de m és n hangok helyett inkább b, p, v, f hangokat ejtettek (Szepe, pas, vasz, víz, besz, fes, szamb, zab stb., stb.) Vallási egyik legfőbb jelképük volt a csőppalak (csepp, csúp, csép) de a szív-alak, a vese-alak és a hullámvonal is szerepelt. A mai ismert "magyar" díszítmények tulajdonképen nem is magyar hanem besenyő törzsektől származnak, de a kereszténység fölvétele után ezek jelképes értelmei feledésbe mentén, utóbb nagy szépségük miatt elterjedtek az egész magyarságnál, sőt nemmagyar szomszédainknál is. Vallásbeli szent állataik voltak a halak, a kagylók és a polipfélék, különösen a szépiafélék, csak hogy őseinknél "szent állat" alatt nem kell nevetségesig menő állattiszteletet érteni, amilyen például az egyiptomiaknál volt. Ilyen kultuszállatuk volt a bözön is, amelyet ma tévesen nevezünk bölénynek, de amely állat latin és német neve is bison, Wisent, ősidőkben pedig a

mamut is, amelyet szintén bőz, bözönd, bozond, büzönd néven neveztek, de nevezték még zubor és földneheze néven is. Földünket ők vízgömbként fogták volt föl, ami egyezik azzal hogy Földünknek ma is nagyobb felületét borítja víz, de ami ősidőkben még nagyon sokkal inkább így volt. Földistennő helyett tehát ők vízistennőt tiszteltek, akit Besenyő, Vizenyő, Vizanyó neveken neveztek, a Napistent ellenben Peszer, Beszer, Peter, Bátor, Petúr neveken. Kivándorolt besenyő törzseink voltak az Itáliában is szerepelt szabinok, valamint az Ázsiában is szerepelt szabir, szibir, más néven tapar nagy nép is, amelyről ma már csak északi rokonnépeink regéi emlékeznek.

(6)

Jász

Más jellegzetesen hajós nép volt a jász őstörzsünk. Amint nevük maga is mutatja, kultuszbeli szócsoporthoz is a sziszegő hangok: s, sz, z, zs, c, cs szerepeltek de a j hanggal; alapszavaik pedig ilyenek voltak jász, jáz, jacs, megfordítva záj, zej, vagy csak egymássalhangósan: ász, isz, ze, zé stb., stb. De náluk a j hang néha h vagy g hanggá is változott, ami aztán átmenetet képezett a székely és kazár közelebbi rokonaik szócsoporthoz. E törzs, bár jellegzetes halászó és hajózó nép volt, már az Alföld helyén volt tengeren is, de foglalkozott úgy állattenyésztéssel mint földműveléssel is de leginkább a vízi sulyomfélék termelésével, amelynek magvai igen táplálók. Szent állatuk volt az őskori óriásszarvas, amelynek némileg a mai dámszarvaséhoz hasonló lapátos szarvai voltak. Utóbb azonban az egyenes- de gúzsoltszarvú, nagytestű úgynevezett rackajuhfélék is tenyésztették. Ennek ma csak kisebb termetű válfajai élnek de régen volt lónagyságú is, amelyet a jászok jázinú-nak neveztek.

Erről származtak az egyszarvúról szóló mondák. Szent állataik voltak a halak is különösen pedig az óriásira megnövő tokhal, de amelyet ők jizéter-nek neveztek. Más szent állatuk volt a sün, továbbá a fecskefarkú pillangó (Papilio Machon), bizonyos törzseinknél pedig a denevér is. De ismétlem: szent álat alatt őseinknél csak annyi értendő, hogy az illető állat náluk bizonyos szeretetben is részesült és hogy szimbolikájukban szerepelt, de amit sohasem vittek oly nevetséges túlzásba mint például a hindúk a tehéntiszteletet, vagy imádatot! A jászok főszíne a fekete volt, de emellett szerepelt a sötétkék, a fehér és az ezüst szín is, amely utóbbi szent ércük volt. Szent növényeik voltak az iszalag, a jázminfélék, továbbá a jávor és a nemesgesztenye. Vallásukban nagy szerepe volt a Csillagoknak, amelyeket mindenkor így ábrázoltak, vagypedig igen sokágúan.

Tudták, hogy a Nap is a Mindenség egyik Csillaga. Négy-nyolcas számrendszer szerint számoltak. Egyik főbb vallásos jelképük volt azon beszegett szélű négyzetalak, amelyet a fönti rajzon tüntettem föl, amelyet a négyszirmú iszalavirágok egymásmellé ábrázolása is magától képez. Más vallásos jelképük volt a kacsaringó (spirál) is.

(7)

Székely

A jászok közeli rokonai voltak a székelyek és a kazárok. Székely őstörzsünk más nevei voltak: szikul és szikel. Nőelvű törzseik szikánoknak neveztettek. A székelyek is főképp juhtenyésztők voltak. Vallásos szimbolikájukban szintén szerepelt a kacsaringó s azon örvényszerű jel, amelyet e rajzon is föltüntetek, de amely a jászoknál és kazároknál is szerepelt. Ez az ősköd, a Mindenség és a Kezdet jelképe volt. Neve: Kuza vagy Kusza. E szóból, pelazg, azaz palóc kiejtéssel, származott a görög kaosz szó is, azért mert ejtették Kósza -nak is. A székelyek szent növényei voltak a szőlő és a szekfű. De szerepelt szimbolikájukban az ékalak és ezzel kapcsolatban természetesen a zegzugvonal is. Továbbá egyik jelképük volt a fogazottélű sarló, de amelyet ők sziké néven neveztek, amely szóból a német Siehel = sarló szó származott. Itáliába költözött egyik törzsük voltak a szicíliai szikulok, bár ezeket utóbb rómaiak ellatinosították. Akik azonban nem Erdélyből költöztek oda hanem még a Dunántúlról, a mai Göcsej nevű őshazájukból. E szikulok régebben a mai Róma táján éltek és csak a rómaiak elől menekültek Délre majd Sziciliába. De tőlük származtak a római diadalívek és a rómaiak építészete és díszítményeik nagyrésze is. A római diadalívek ősei az udvarhelymegyei "székelykapúk" (nem a csikmegyeiek).

(8)

Kazár

A kazárok is juhtenyésztők voltak de harciasak is. Nem az említett egyenesszarvú juhfélét hanem a csigavonalat képező szarvút tartották. Náluk is fő vallásos jelkép volt a kacskaringó valamint a Kuza jel is, továbbá a gúzs (csavart kötélhez hasonló alakzat). Miként a besenyőknél és a jászoknál is, szent állat volt náluk a polip is.

(9)

Kabar

A kabarok szent állata volt a kecske. Miként a székeleyek és kazárok vallási szócsoportha a k, g, gy és az sz, s, z, zs, c, cs mássalhangzókból állott, úgy viszont a kabaroké a p, b, v, f és a k, h, g, gy mássalhangzókból. A kabaroknál azon szavak amelyekben a p, b állott elől (például: bak) mindig hímségi jelentésűek voltak, aminthogy például bika is hímségi, ugyanúgy mint a német Bock (bökk), olasz becco (bekko), szláv bik = bika. Viszont megfordítva, azon szavak amelyekben a k, g, h hangok állanak elől: mindig nőiségi jelentésűek voltak, például a régi magyar kapra = nősténykecske, kebel = emlő, köböl = befogadni képes edény (németül Kübel), mivel őseinknél minden üreges edény nőiséggént volt fölfogva. Itália fajunkbeli őslakóitól származott tehát a latin cupola (kupola) szó is. Hogy e szó őseredeti értelme hólyag volt (németül hohl (hól) = üres), kétségtelenné teszi a régi magyar hupolag és mai finn kupla = hólyag szó. Ez annyival kétségtelenebb, hogy e magyar és finn szavak még természeti őszavak, holott a latin szó igen késői műveltségi szó lévén, csak származék lehet.

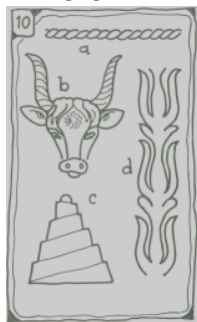
A kabarok szimbolikájában az itt 1-es számmal jelölt vonal hímségi jelkép volt a 2-ös számmal jelölt alak pedig nőiségi s ezek voltak kabar őstörzseink vallásos alapjelképei is. Előbbi a kecskebak szarvai vonalával, utóbbi pedig az emlő alakjával azonos. (Megjegyzem itt, hogy kecske szavunk ez állat székeley-kazár neve volt). Őseinknél az egység hímségként, a párosság, számosság, nőiségként volt fölfogva. A rajzon 3 szám alatt látjuk, hogy a 2-vel jelezett alak két az 1 számmal jelezett vonal által képződik. Mind e dolgok mélyebb értelmét e rövid összefoglalásban nem mondhatom

el, ugyanúgy mint ahogy például a jászok csillagtiszteletére sem térhettem ki. A kabarok szent érce a réz volt, aminek őskabar nevei is fönnt maradtak: Latin cuprum (kuprum), német Kupfer = réz. A kabarok szent gyümölcsfája volt a kajszibarack. Más egyik szent növényük volt a csicsereborsó, amelynek minden egyes magja olyan mint a fönti rajzon a 2-vel jelzett alak, vagyis: csecs – alakú. De az olaszok nem tudják hogy miért nevezik e borsófajt cece (csecse) néven, holott hiszen az olaszban az emlő neve: mamella. Világos tehát, hogy e borsófaj neve is az olaszban valamely itáliai ősnépünk nyelvéből való. A kabarok más szent növényei voltak a kabaktök, bizonyos sulyomféle növények, valamint a vizililiom vagyis a lóbusz. A sulyomféle vizinövények (a rajzon 4) termése náluk szintén táplálékul szolgált. A sulyomfélék stilizált ábrázolása népünk díszítményei között ma is megvan, különösen faragványokon és zsinordíszítményeken (a rajzon 5), de gyönyörűen stilizálva igen általános a kereszténységelőtti sírjainkból előkerült dísz tárgyakon is (a rajzon 6). E kabar díszítményeink képezték ezredével ezelőtt a keleti, úgynevezett "arabeszk" ízlés díszítményei eredetét is, amely díszítményeket a Keleten különösen rézedényeken látjuk, ami azt bizonyítja, hogy a rézipar is kabar őstörzseinktől származott. A kecske a kabarok legfőbb szent állata volt, teste pedig minden vonalában a legtokéletesebben mutatja a kabar szimbolika vonalait (a rajzon 7). Mind amely dolgokról meggyőződhetünk arról is, hogy őseink szimbolikája nem volt csak mondvacsinált, önkényesen kitalált valami, hanem hogy a Természet örök törvényei alapján, ezekkel összhangban, ezredével ezelőtt és e törvények ismeretével alakult ki. De minderről itt részletesen ismét nem szólhatok. Más szent állataik voltak a gepárd (egy párducféle) és a fülesbagoly. A gepárdról itt csak ennyit: Ez volt a ma általános "Csizmáskandur" mese eredete. A fülesbagoly ellenben náluk az Örök Égisten (Nagy Isten) egyik jelképe volt, míg a Napistent leggyakrabban vörös, rézszínű kecskebakkal szokták volt jelképezni. Náluk a Napisten neve is Bak, Bakota, Bakar volt. Innen származott a keleti eredetű Baccus (Bakkusz) istenség neve is, amely istenségnek úgy a görögöknél mint a rómaiaknál is szent állata a bakkecske volt, csak azt nem tudták és nem tudja senki hogy miért. Ez istenséggel szemben a nőiséget megszméyleítő istennő szintén a keleti eredetű Kybele (Kübele) volt, amely névben kebel szavunkra ismerhetünk, amely istennőt úgy a görögök mint a rómaiak számtalan emlővel ábrázoltak volt, de tudjuk azt is hogy az ősrégi szumer nyelvben gab és kablu = emlő, azaz kebel. Itt említem meg azt is, hogy a múlt században Nagy-Szent-Miklóson talált de Bécsbe került, nagy aranylelet nagy arany korsói, a rajtuk levő gepárd, fülesbagoly és némely diszből következtetődik: kabar eredetűek kellett legyenek, ha később bizánci majd török kézbe is kerülhettek, ami a rajtuk levő de utóbb belőlük vert, illetve karcolt föliratokból következtethető. E kincsleletet "Atila kincse"-nek is nevezik. Tény hogy a világ egyik legnagyobb aranylelete.

Nagy kultusza volt még a kabaroknál a nagy, fekete galacsinhajtó bogárnak is. Bogár szavunk is tisztán kabar kultuszszó, de amelynek pontosan megfelel az olasz bogarazzo (bogarocco) = bogár. Az első szótag megfordításával kapjuk a bogár egyiptomi kepera nevét, amelynek meg a német Käfer (kéfer) = bogár szó felel meg. Úgy az őskabaroknál mint tőlük származólag az egyiptomiaknál, e bogár: az éjjeli, az Alvilágban járó Napisten jelképe volt, azért mert földalatti, a maga által kapart lukban él és csak éjszaka repül. A kepera, kéfer neve is kapar, keper igénkből származik. E bogár egyiptomi ábrázolatai a "szkarabeusz" név alatt ismeretesek.

(10)

Török

Török őstörzsünk régen még nem azon török nyelvet beszélte mint ma hanem a magyarhoz még sokkal közelebb állót. Szócsoportjuk a t, d és r, l mássalhangzókból állott, vagyis alapszavuk a tur szó volt. Szent állatuk a nagy fehér szarvasmarhaféle volt és ezt tenyésztették is. Ősidőkben azonban ennek szerepét a ma kihalt óriástermetű őstulok töltötte be, mely a mai nagy, fehér magyar szarvasmarhához volt hasonlatos és rövidszőrű volt, nem bozontos mint a bözön. Ennek latin neve urus, német nev Auerochs és Ur volt. Magyar neve palóc őstörzsünktől maradvából is volt. Ez állatnak volt egy fajtája, amelynek szarvai gúzsoltak voltak, amelyet asszír ábrázolatokon még láthatjuk (fönti rajzon b-vel föltüntetve). Az őstörök egyik legfőbb vallásos jelképe azon gúzsolt vagy csavart alakzat volt, amelyet a rajzon a-val jelöltem, csak hogy míg a kazárok ezt gúzs-nak nevezték de az őstörökök túr, túr néven. Értelmét itt nem magyarázhatom. Túr-nak nevezték a bikát is és innen maradt az árja nyelvekben túr, taur, tór, tóro neve is, amely szót a németek ma egy elébe tett sz hanggal Stier (sztir vagy stir)-nek ejtenek. Ugyane szó kezdő t hang nélkül képezi úr szavunkat, amely őstörök törzsüknél a nagy Égisten neve is volt, míg Tor, Tur vagy Turuk, Török, Turopa volt náluk a Napisten neve. Viszont a Földanyát Turán, Terenna, Türenna néven nevezték. Az Égistent is nevezték még Urkán, Uruk és Örök néven is. Ősnyelvünkben ugyanis a kán szónak királyi, az uk vagy ük szónak pedig ős, ősapa értelme is volt. Ezen égi Ősapával szemben az égi Ősanya istennőjüket (ős-anyag) meg Urán, Uránna, Uranya (Urania) néven nevezték és a Tejút megszemélyesítésének tekintették, tartván a Tejút a Napisten anyjának, ami egyezik a valósággal, amennyiben a Nap valóban a Tejút egyik Csillaga. Észre kell tehát vennünk a görög regékben a tévedést: A görögök az ősi nevek értelmét már nem tudván, ezeket összecserelelték. Az Európa-monda röviden ez: Zeusz Égisten bika (azaz: úr = őstulok-bika) képében elrabolja az Európa nevű nőt, Kréta szigetére úszik vele, ahol szép ifjú képében, magáévá teszi. Világos azonban, hogy Eur-opa azaz Ur-opa: a bika, vagyis az Égisten neve volt, míg a nő: a Tejút megszemélyesítése: Uránia volt, amely uránia szó a görög-római mythológiában valóban a csillagos Ég, azaz a Tejút neve is volt.

Ismeretes, hogy Mezopotámiában ősidők óta szokás volt olyan csavarodó tornyokat építeni amilyen a rajzon itt c-vel jelölve. Ezt cikurat-nak szokás nevezni ma is, csak hogy ez a tornyok kazár neve volt és csikart = csavart értelmű volt. Ugyanezek őstörök neve él azonban a nyelvekben ma is a torony, toron, turris, Turm = torony szóban, azt pedig tudjuk, hogy a csavarodás, fordulás, tekerés szava különböző nyelvekben (de az őstörökből származólag): túr, tor, azaz térni, visszatérni. Csak megemlítem itt, hogy turul = sas szavunk értelme sem más mint túrol azaz: kering, de ezt sem fejtegethetem itt tovább. Viszont ki kell emelnem, hogy népünk

zsinórdíszítményeiben a rajzon itt d-vel jelezett dísz igen általános és hogy ez a bika szarvai stilizálásából jött létre. Ugyanúgy mint ahogyan a fönti kabar díszítmények meg a sulyom valamint a kecske szarvai stilizált ábrázolásából. Ugyanígy a kazár zsinórdíszítmények kacskaringóvonalai meg a kos szarvai stilizált ábrázolataiból. A kabarok, kazárok és őstörökök egymás közeli rokonai is voltak.

(11)
Körös

Volt egy őstörzsünk amely a körös nevet viselte. Ennek szócsoportha a k, h, g, gy és r, l mássalhangzókból állott. Náluk a hímség jelképe a karó, kuró, kóró, l-es kiejtéssel kalló volt, vagyis a bot, a nőiségé ellenben a karika, a kör, vagyis a gyűrű, amely utóbbi neve régebb nyelvünkben győr is volt. E kör, karika szavunkból származtak az árja nyelvekben is megkévő krikosz, krug, Kreis, ó-német hiring (ma kopottan: Ring) szavak. De a mongol és a török nyelvekben is megvan küren, küria = kör. E törzsünk templomként szolgáló szent helyei kövekkel körülkerített kerek udvarok, azaz: kertek voltak. Innen származtak az árja nyelvekben meglévő kürkosz, kerke, Kirche és latin (azaz szabin-besenyő) kiejtéssel: circus (cirkusz) szavak, továbbá a korus szó is. E törzsünkénél is szent állat volt a sas, de amelyet ők kurul, karol, Károly, kerecsen, karvaly neveken neveztek, azért mert a sasféle madarak néha óraszámra körökben keringenek a magasban, a földet így zsákmány után kémlelve (kem vagy kém szavunk a szemere szem szavunknak k hangos kún kiejtése), amelyre aztán lecsapnak. E madarak tehát a magasban körölnék, kurulnak. A nagy sast ma is nevezik "királlysas"-nak és a sas ma is a királyság egyik jelképe, viszont király szavunk eredete sem volt más mint: sas. De ugyanígy a Károly név eredeti értelme is sas, avagy király volt. Tévedés tehát a király szót szlávoktól a Károly nevet pedig germánoktól származtatni, mert egyik is, másik is ősnelvünkéből, és pedig körös őstörzsünktől származott és mindkettő sas értelmű volt.

De volt kör szavunknak l-es kiejtése is (az r és az l hang egymással majdnem azonos volta minden nyelvész előtt ismeretes (és innen származik a szláv kolo = kerék, a török halka = karika valamint a latin halo = kör. Viszont a hímség jelképeként szereplő karó szláv neve kolac, ami azonos a magyar kalló = bot szóval.

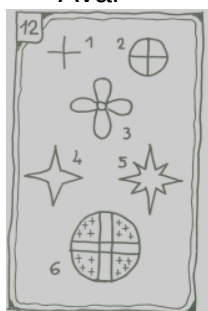
Ezen őstörzsünk jelképes díszítményeiből származnak a mai magyar, e rajzomon bemutatott, ezernyi változatban meglévő karikás díszítmények, amelyek jelképes értelmét azonban ma már feledtük, és ezt itt nem is magyarázhatom; ősműveltségünkről írott művemben azonban elmondottam.

A szláv kolo és a latin halo szó nem más mint kör szavunk l-es kiejtése, de amely kör szavunknak régen kor alakja is volt, amely utóbbiból származott korong szavunk is, mivel a fazekasok korongja: sebesen kering, azaz: korong.

Körös őstörzsünk másik szent állata volt az oroszlán. E szavunk csak kezdő h-hangtalan kiejtése régi haruszlán, haraszlán szavunknak, amelynek tulajdonképeni értelme: harcos és erős, mély hangos kiejtéssel uros, volt, amely szó a régi szerbeknél királynévként szerepelt, de amely név értelmét ma már nem tudják, annak ellenére sem, hogy az oroszlán is a királyság egyik jelképe volt. Arany színű oroszlánnal őseink a Napistent harcos Hadistenként jelképezni szintén szokták volt. Görögöknél, rómaiaknál, föníciaiaknál, etruszoknál Heraklesz: Arkal, Erkel, finneknél, észteknél Kaleva, Kallervo. E nevek eredeti alakja azaz értelme: Ér-kolos, Ar-kallós = Férfi-botos, férfi-dorongos volt, mert ősnyelvünkben és a törökben ma is, er, ar = férfi, és mert régebbi nyelvünkben a jelző a jelzett után következett, mint például: hegymagas = magas hegy. Azt, hogy a botnak volt kalló neve is, már a szláv kolac = bot szóval kapcsolatban láttuk. Megvan e szó a latinban is, ahol clava (klava) = bot, dorong. Tudjuk hogy Heraklesz az erő isteneként volt fölfogva s az erőt személyesítette meg. Mindig oroszlánbőr-paláttal és kezében doronggal: kallóval ábrázolták. Népünk nyelvén ma is: kallani = erősen ütni, csapni, ütlegelni. Említtem a finn Kaleva istenséget. E név teljesen azonos a latin clava = dorong szóval! Régi nyelvünkben közönséges volt az -ava, -eve képző, amiszert kallava = kalló, ütő.

(12)

Avar

Avar őstörzsünk e neve az a névelőnk és a tüzet, forróságot jelentő var, bar ősszavunk összetétele. Az ami mai névelőnk, ősnyelvünkben mindig a szó végén állott ragként. Az avarok idegen hatás következtében, ezt a szó elé kezdték tenni, ami a ragozó nyelvek szellemével ellentétben, a magyarban is így lett. Avar törzseink tűztisztelők voltak. Napistenük, a törzs regebeli őstyja, egyúttal tűzisten is volt. Neve náluk Bar, Barata, Parapa, Varuk, Barisa volt. A tűz jelképe náluk az egyenlőszárú kereszt volt (e rajzomon 1 számmal jelölve), míg a Nap jele kör de amelybe egy ilyen keresztet ábrázoltak, ahogyan ezt a rajzon 2 tünteti föl.

Szócsoporthoz a p, b, v, f és az r mássalhangzókból képezett volt. Legrégibb ősnépünk a ma barkó-nak nevezett magyarok voltak a Felvidéken, a palócok mellett. De ezektől származtak a Perzsiában sokáig uralkodott pártusok, valamint az Egyiptomban 250 évig hixoszok is, akik szintén mind tűztisztelők voltak. Az avarok szent színei a piros és sárga voltak, a tűz színei. Szent ércük volt a réz de ők voltak a bronz föltalálói is. Ezért található bronzkori tárgyakon gyakran a körbefoglalt kereszt jele

(a rajzon 2). A bronz avar neve boron-oz volt, amely szó értelme: a tüzes, a vörös, mert eredetileg valószínűleg csak rezet jelentett, a réz pedig vörös színű s tűz segítségével nyerhető a réztartalmú ásványból. A tűz jelképe náluk azért volt a kereszt mert ez az egymáshoz dörzsölt két száraz fa ágdarabot jelentette amelyek segítségével az ősember először bírt tüzet gyújtani. Nagy kultusza volt az avaroknál a virágoknak is, különösen termelték pedig a répa-féle növényeket, amelyek virága is négyszírmú: keresztalakú (a rajzon 3), viráguk sárga. Maga a répa is pedig mind sárga vagy piros, némely fajtája pedig kívül piros, belül sárga.

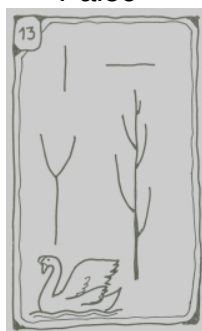
Az avarok a tüzet bar, par, pür néven nevezték. Ez alapszóból úgy a magyarban mint az árja nyelvekben is számtalan származék szó van, amelyek az, árja nyelvekben ős-avar törzsektől kerültek, még azon sok ezredév előtti időkben amikor az árja nyelvek kialakultak. Csak néhány példa: piros, vörös, parázs, pörköl, forró szavaiknak megfelelnek: német Brand = égés, görög pür = tűz, olasz bragia (brádzsa) = parázs, szláv variti = forralni, forrasztani, przsiti = pörzsölni. Továbbá az avarok kultusznövényeivel összefüggőleg: virág, répa és a német Rübe, olasz rapa = répa. Az avarok szent fáit voltak szintén a fenyvek, különösen a boróka.

Az avarok is négy-nyolcas számrendszer szerint számoltak, amiszert a Csillagokat is négy- vagy nyolcágúra szokták volt ábrázolni de nem úgy ahogyan a jászok, hanem úgy ahogyan ezt a rajzon itt 4 és 5 mutatja.

A tűz szikráját az avarok tűzmagként fogták volt föl és kicsiny egyenlőszárú kereszttel ábrázolták, valamint szokták volt a napkorongot is kereszttecskével kitöltve ábrázolni (a rajzon 6). Mivel pedig ők az életet, életrönyt is tűzként fogták föl, ezért az ilyen napkorong-ábrázolattal azt akarták jelképezni, hogy az életröny a Napból származik, ami egyébként a valóságnak is megfelel. Szerintük, hogy: az életszikrák vagyis sz életmagok a Napból származnak a Földre.

(13)

Palóc

Másik tűztisztelő őstörzsünk volt a palóc. Tőlük származtak ősrégi időkben a Görög Félzigeten is szerepelt görögülötti titokzatos pelazgok, továbbá Északon a válok, a livek és a lengyelek nagyrésze. Utóbbiak egyrésze jász =jazving eredetű és csupán nyelvileg elszlávósított, ami főképp a kereszténység föl vételével történt, holott például a válok elgermánosodtak.

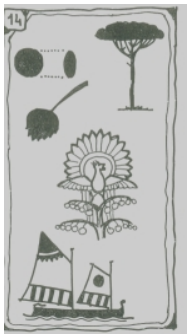
A palócok egykori kultusz-szócsoportja ugyanaz volt mint avar rokonuké, csak hogy r helyett e szavaikban l-et ejtettek. Hímséget jelentő szavakban a p, b, f hang állott elől: pál, bál, fál; nőiségi szavakban pedig megfordítva az l hang: lap, lab, lav, laf, de a magánhangzók természetesen változhattak is. Mert ők a hímséget bottal, rúddal jelképezték (pálca, bálvány; népünk nyelvén ma is bálvány = gerenda), a nőiséget pedig

lappal, főképp két lappal, mivel őseinknél az egység amúgy is hímséggé volt fölfogva, származás, párosság pedig nőiséggé.

A Napisten nevei náluk Bál, Bél, Pál, Pelopa, Balisa alakúak voltak. Ismeretes, hogy a görög rege szerint is a pelazgok őse Pelopsz volt, akiről a Peloponézusz félsziget is neveztetik. De nőistenségüket vagyis a Földistennőt viszont Valona, Velenyő, Levenyő, Livona, Libonya, Lavnya néven nevezték, vagyis ha l-v szóalakokkal is de a nő, anya értelmű szócskával megtoldva. Náluk is nagy növénykultusz volt, mint az avaroknál, de szent fáik főképpen a nyár, hársliget és a jegenye voltak. Utóbbit pálma néven nevezték, miként palóc népünk még ma is. Fontos vallásos jelkép volt náluk a kétágú villaalak amelyet népünk ma is nevez vellá-nak is. Ez is nőiségi jelképük volt. E szó közvetlen összefügg válik (szétválik, kettéválik és fele szavainkkal de különösen a völgy szavunkkal is, amely utóbbiból származott a latin-olasz vallis-valle = völgy szó is. Szent állataik voltak a gólya, a hattyú, a liba, továbbá a lepkék valamint a szentjánosbogár, de amelyet népünk ma is nevez villáncsó néven (amit még Brehm is megemlít), ami tisztán palóc szócsoporthoz tartozó szó. Tápnövényeik főképp a leveles káposzta- és labodafélék voltak. Levél, lapi, lapú, lapos mind palóc szavak.

(14)

Pannon

A pún vagy pannon, más néven vend, venéd törzsünk is ősrégi hajós nép volt, már akkor is amikor az Alföld helyén még tenger volt, amikor a Dunántúl még szigetvilág volt. E vidék még a rómaiak idejében is Pannonia-nak nevezetett. E nemzet a kereszténységgel, hagyományai nagyrészt feledve, magát részben egyszerűen magyarnak vallja, nagyrésze azonban nyelvileg elszlávosodott de ma is vend-nek neveztetik, míg az Itália felé elterjedett része ma olaszoknak vallja magát de a venét nevet ma is viseli. Velence, azaz Venetia, és környéke népessége tőlünk származik. Messze elhajózott törzseik voltak a púnoknak is nevezett föníciaiak vagy fönükek, akik azonban a terméketlen hegységek valamint az arabiai pusztaságokról mind nagyobb számmal közéjük szívargó beduin-féle semíta néppel keveredve, végképp elszlávosodtak, aminek dacára azonban műveltségük valamennyire fönnymaradt, mivel a hódítók ezt, amennyire erre képesek voltak, elsajátosították. Ezen pún vagy pannon nemzet ősidők óta főképp kereskedelemmel foglalkozott, bár mestersége volt a halászat és hajózás is, aminthogy főképp hajózás útján is kereskedett, de már az Alföld helyén volt tengeren, majd az Adria-tengeren és utóbb a más tengereken is. Vallásos alapjelképük volt a kissé domború, lencsealakú korong, amely aranyból készülve, a Nap jelképe volt.

E korong neve náluk pen, penéz, pún volt (a szóvégi -ez vagy -éz a mi névelőnk szerepét töltötte be). Pénz szavunkat a latin pensio szóból tévesen származtatják mivel természeti ősszó sohasem származhat műveltségi szóból, a milyen a latin pensio =

bérlés, függés értelmű szó. Pénz szavunk népünk nyelvén ma is minden korongalakú dolgot jelenthet, még a hal pikkelyét is. Nem is lehetséges, hogy a germán penning, penni, Pfenning és még a kínai fen is, mind a latin pensio szóból származnának, amely szavak hiszen mind pénz jelentésűek. A pannonok nyelvében nub, náp aranyat jelentett, amely szavakkal azonos Nap szavunk is. Napistenüket nevezték Nap, Napata, Ban, Bán, Pán, Főnük stb. neveken, míg Földistennőjük neve Panna, Panona, Vanna, Venussza volt. Szent- és főbb tápnövényeik a különböző hüvelyesek voltak (bab és lencsefélék), főképp természetesen épen a lencsealakúak és ezek között is leginkább a szokásos pénznek nagyságának megfelelő latinul lupinus nevű és aranysárga hüvelyes, amelyet Olaszországban ma is sokat termelnek. Amint már az említett szavakból is látható: a pannonok szócsoportha a p, b, v, f és az m, n mássalhangzókból képezett volt. Szent fájuk volt a fenyő de főképpen az ehető , igen tápláló és kellemes ízű magvakat termő, latin nevén Pinus pinea melynek koronája óriási lencsealakú (a rajzon 1). Fenyő szavunk ugyanúgy tisztán pún szócsoportha szó mint a latin pinus = fenyő szó is. Szent viráguk volt a piros pipacs. De van az Adria és a Földközi-Tenger partjain termő gyönyörű aranysárga virágú pipacs faj is. Minden őstörzsünknek voltak egyenlő mássalhangzós szavai is: ilyen a pip, pap, púp szó is. A pipacs latin neve papaver. De ugyanígy szavunk a bab is; viszont a német Bohne (bone) = bab szó is a legtisztább pún szócsoportha szó.

Szent madaruk volt a mi népmeséink "Aranymadara", a görög és egyiptomi regék Főnix madara, amelynek pontosan megfelel a kínai regebéli Fung madár, amely nevek pedig szintén pún szócsoporthaiek. A pannonok, miként más törzseink ugyanis a szóvégi n hangot ng és nd -nek is szokták volt ejteni. Az Aranymadár, amelyet némely népmesénk Tűzmadárnak is nevez, egy ma kihalt nagy paradicsommadár féle (hollófélék) volt, amelynek aranysárga és piros, fémesfényű, ragyogó tollazata volt (fény szavunk is pún szó), amely azonban farkát pávamódjára bírta kiterjeszteni. Magyarországon is ma élő rokona, de sokkal kisebb és nem oly szép babuka (egyenlő mássalhangzós pún szó ugyanúgy mint a latin upupa = babukamadár). Ezen Aranymadár is tehát a Napisten jelképe volt. Nevéből származtak a páva (szintén egyenlő mássalhangzós pún szó, mivel p vagy v: mindegy) latin pavo, német Pfau, szláv paun = páva szavak is.

Mesterei voltak a pannonok vagy púnok a vitorlás hajózásnak, kelmefestésnek, különösen piros színnel. A sárga és a piros voltak szent színeik. Finn és észti punane = piros. Mesterei voltak az üvegekészítésnek is. Ismeretes hogy ugyanennek mesterei voltak a főniciaiak vagyis a púnok is, valamint máig is a velenceiek, azaz: venétek, de ugyanezek is mind hajós népek! Valamint kereskedők is. Hajóik vitorláit is mindig pirosra és sárgára festették, és pedig a pinia-fenyő piros levét adó kérgével! Amely festésnek azonban gyakorlati haszna is volt, mert a tannin anyag a szövetet rothadástól védi. Ismeretes, hogy a Velence környéki halászok még nemrég is hajóik vitorláit pirosra és sárgára festették volt. Csakhogy ma a motorosítás miatt a vitorlák már eltűntek.

A szolim vagy szarmata nevet viselt őstörzsünk a szemerének volt közeli rokona. Szócsoportja az s, sz, z, zs, c, cs és az l, l mássalhangzókból állott de hozzá valószínűleg még az m és n járult. Egyik kivándorlott törzsünk a sémíta kor előtt Palesztina területén is szerepelt. Szent növényük volt a szőlő, amely, amint láttuk, a székely törzsek kultuszában is szerepelt. Szent állatuk viszont a galamb volt de amelyet ők szalamb, szallambó, szállam alakú szóval neveztek, amelyből azután a sémíta nyelvek szelam, szálem = áldás, béke szavai származtak, de világos hogy úgy szelid mind szellem szavunk is a galamb e nevével van összefüggésben, mivel úgy a galamb mint a szellem: szálló valami s ennélfogva a szél szavunkkal is ugyanilyen közvetlenül összefügg. Tény, hogy a németben is Seele (szél) = szellem, lélek. A galamb ma is a béke valamint a szerető lélek és a szerelem jelképe. Jeruzsálem városát, amint ez följegyeztetett: a szolimek alapították, akiket a sémíták, mint békés népet, könnyen leigázták. Jeruzsálem régi neve Ur-Szolime volt. Az ur, or szónak (másként: örű) ősnyelvünkben kör, karika, kerítés és város értelme volt. Nevezték régen, amint az ismeretes, Jeruzsálemet "A galambok városa"-nak is. A jeruzsálemi nagy templomban, amelyet még a szolimek alapítottak volt, vagyis a galambok templomában, Szálloma istennő ünnepein galambokat árusítottak, amelyeket az istennő hívei kifizetvén, szabadon bocsátottak, a szerelem, szeretet és béke ez Istennője tiszteletére. Később, a vérengző természetű népeknél, habár e szokás még megmaradott, de szokás lett a szabadon bocsátott galambokra nyilazni, manapság pedig puskából löni. A zsidók egyik királya, aki e templomot újjá építette és megnagyobbította, a Salamon vagy Szalamon szolim nevet vette föl és róla föl is jegyeztetett, hogy "békeszerető is volt". A szolimek Napistene Aba-Sallon (Absalon) nevet viselt, amely név értelme: fénylő-apa, ragyogó-férfi volt (említém, hogy ősnyelvünkben a jelző a jelzett után következett), de volt e sallon vagy zallon szónak arany értelme is és innen származik az orosz zoloto = arany szó is. (Másként említem régi -on képzőnket, például: ugron = ugró.) Hogy Abasallonnak "nagy arany hajat" tulajdonít a bibliai elbeszélés is, tudjuk. Amely istenség nagy aranyhaja nem más mint a Nap sugarai jelképezése. Abasallon regebeli üldöztetése értelmét itt nem magyarázhatom, csak annyit hozok föl, hogy ebből később Jézus üldöztetése ma is élő népi regéi lettek. A Bibliából tudjuk azonban azt is, hogy Kánaán földét a "nagy szőlőfűrt" jelképezte, illetve ezzel jellemezték volt. Említém, hogy a szolimek egyik szent növénye a szőlő volt. Szőlő szavunk pedig tisztán szolim szócsoporthoz tartozó szó: sz-l. A szolimek egyik, éppen szőlőtermeléséről híres városa neve Sziló volt. A moldovai csángó-magyarok nyelvén sziliú = szőlő. A Dunántúl híresei a "zalai borok". Ott van most is Zala, amelynek népi neve ma is Szala. De ennek helyén már a rómaiak korában is állott Sala (szala) városa (Kiepert: "*Atlas antiquus*.) Népünk egy bizonyos szőlőfajt ma is szala néven nevez. Zolna viszont egy solanumféle boglyós növény neve. (Vége-hossza az adatoknak nincsen de ezeket itt mind föl nem

sorolhatom.) Sallon szavunknak régen: fénylő, ragyogó értelme is volt. Népünk például ma is mondja “fénylő arany” helyett hogy “salgó arany” avagy kopottan: “sajgó arany”.

(16)

Marmar

Jelek szerint létezett régen még egy törzsünk, amelynek szócsoportja az m-l, m-r, n-l, n-r mássalhangzókból állott. Miután azonban az m hang a b-nek közvetlen rokona, régebben úgy véltem, hogy ezen alakú szavak is palóc szócsoportunkbeliek (b-l) míg az m-r vagy n-r alakúakra kevés figyelmet fordítottam. Mégis valószínű, hogy egy mal, malon avagy malaj vagy maran, marata, ram, rom vagy marmar nevű őstörzsünk is létezett, amelynek e névből egyrészt az egyiptomiak saját romeszú, másrészt talán még a cigányok saját rom neve, de ugyanígy a rómaiaknál a Romulus és Remus nevek, valamint tehát Róma városa e neve is származott, de ugyanúgy mint a rómaiak Hadistene, bár megfordított, Mars régebbi Marmar neve is. Nekünk pedig Mármaros vagy Máramaros táj- és vármegye-nevünk maradt fenn.

A maláj nemzetnevet ugyan vándor, vándorló és hajózó értelműnek tartják, de viszont ki tudom mutatni, hogy például a palóc, azaz pelazg, a pannon azaz vend és a jász azaz jón vagy ijon nemzetnévnek is volt bolyongó, vándorló illetve járó, járkáló értelme is. A z-r gyakori hangcsere minden nyelvész előtt ismeretes, úgyhogy a régi on képzővel (mint például: Ugron = ugró) jázon = járó, járkáló, bolyongó. A görög mythológiában szereplő Jázon neve értelme sem volt tehát más mint jázó, r-es kiejtéssel: járó, azaz utazó; aminthogy Jázon a görög mythologia szerint is valóban a messzire utazó, hajózó volt.

Csak fölhoztam itt a méz szavunknak több nyelvben meglévő mel, mal, édesség és méz jelentésű párhuzamát és amely megvan málna, valamint málé (csiráztatott és mállasztott gabonából készülő s így édesülő: csiramálé) ételnevünkben is. De jelent ugyane szó lágyságot, iszap-avagy kásaszerű kenős, ragadós anyagot is, amihez egyébként maga a méz is hasonlítható. Az olaszban melma jelent ilyen anyagot de iszapot is, amely szónak pontos megfordítottja a német Lehm (lém) = iszap, Leim (láj) = enyv, valamint az olasz limo = iszap. Fölhozható még itt a mai magyar de romlott enyv, régen helyesen enyű = ragadós., kenős anyag és a lágyságot jelentő enyhe szó, amelyekben m helyett n hang áll. Miután a szómegfordítás törvénye a mi ősnelvünk egyik nyelvtörvénye volt de ami az árja nyelvekben nincsen meg, úgy ez már magában is arra mutat, hogy mindezen egymásnak megfordított alakját képező m-l és l-m alakú szavak is ősnelvünkből kellett származzanak. E szavak a szóban levő őstörzsünknek valószínűleg nőiségi szavai voltak, ugyanúgy mint például az n-es kiejtésű lány szavunk, amelynek megfelel a lanc szó is, mivel a lánc csupa karikából, azaz gyűrűből áll, a karika vagy gyűrű pedig nőiségi jelkép volt. De ide sorolandó lanya szavunk is, amely utóbbiak tehát n-es kiejtésűek, holott viszont a finn laimea = lanya ismét m-es kiejtésű. Mindezekkel szemben az l helyett r-es kiejtésű e szócsoporthoz tartozó szavak a hímségiek kellett legyenek. Amire mutat a Mars avagy Maramar hadistenség e neve.

Fölhozhatók a következők: Mars istenség: marcona, mord istenséggént tiszteltetett. A németben morden = gyilkolni, a latinban mors = halál, az olaszban mordere harapni. E szavak megfordítottja: rém, rémes. De ide sorolandó a félelmet jelentő remeg szavunk is, amely viszont azonos értelmű a reszket és rezeg szavainkkal. Úgy ezek pedig mint a remeg: hullámszerű ide-oda mozgást is jelentenek, ami eszünkbe juttatja a Marmara-Tenger nevét. Márványos, olasz marmorato: hullámos mintázatot jelent. A hullámozás: erőny (energia), tehát: hímség. Eszerint megokolt, hogy az említett r-hangos szavakat hímségieknek véljük. Ide tehető réz szavunk, habár ez más szócsoporthoz, de amely azonos a rezeg szavunkkal; márpedig jól tudjuk (és tehát őseink is igen jól tudták), hogy a réz igen jól rezgő, azaz igen jól hangrezgéseket adó anyag, amiértis a harangok, gongok mindig rézből készültek. A réz és rezgés szavaink pontos azonossága tehát még azt is mutatja, miszerint azt is tudták, hogy a hangok: rezgések. Említém, hogy a rezgés és remegés egymással azonos. És íme: az olaszban rame = réz, habár sejtelmünk sincsen arról, hogy mi köze e szavunknak a remegéshez azaz rezgéshez és tehát a hanghoz.

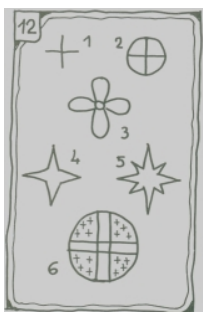
Mindezek tehát az emberiség legrégibb műveltségéből vett parányi porszemek, minden bizonyítás nélkül, de amelyek logikus voltukkal így is megsejtethetik a nagyszerű egészet. Ám hol van még őseink gyönyörű szellemi műveltségében megvolt fenséges erkölcstana, költészete, művészete és társadalma leírása!? De láthatjuk, illetve föltűnhet nekünk már ennyiből is, hogy itt nincsen szó semilyen technikáról, sem gépekről, hanem csak szellemi dolgokról. Ami azért van így mert ősműveltségünk valóban szellemi volt. Az első gép viszont a két egymáshoz dörzsölt száraz faág volt, amellyel az ősember a tűzgyújtást kezdte volt.

*

ŐSTÖRZSEINK ALAPSZÓTÁRA

(Mellékletben l.: egyéb részletezés)

Avar őstörzs

Szócsoporthoz: f,v,b,p és r. A palócok legközelebbi nyelvi csoportja

Isten nevük: Ar, Er (ősiszten), Ar-any (ősiszennő),

Bar-ata (Fiú Isten, Tűz-Isten, Élet-Isten), Baranya (tűzanya, élet-anya, földanya),

Virona, Firuna (viráganya és földanya)

Ünnepeik: Virágvasárnap, Virágos Szentjános tűzugró ünnepe, Borbála nap

Jelképeik: Egyenlőszárú kereszt, kör

Besenyő őstörzs

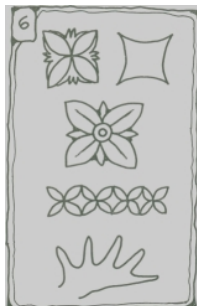
Alaphangzói: f,p,v,b és az s, sz, z, zs, c, cs

A p és b néha mp, mb kiejtésű, de csak a szó végén. (komp, zsomb)

Az s, sz hang pedig néha l, vagy d hanggá alakul át.

Istenség: Fősiten: Is, Ős, Napisten: Petúr, Bisúr. Ősistennő: Szzz, Oz-anya, Iszonya.
Földistennő: Vizona, Csiplerózsika

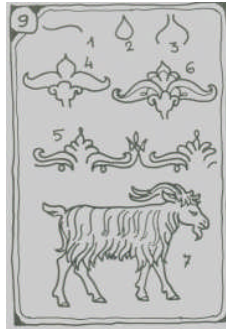
JÁSZ ŐSTÖRZS

Hangjai: s, sz, z, zs, c, cs és a j, h, g. A két utóbbi átmenetet képez a székely és a kazár törzs szótárába.

Isten neve: Jó, fiúisten Jász, Jizzu

KABAR ŐSTÖRZS

Alaphangjaik: b, p, v, f és a k, h, g, gy

Hímség: b-k, nőiség: k-b (bak — kabala [kanca])

Isten nevük:

A Nagyisten: Uh, Ug, Uk, Ag, Ok — Uhu Ugú, Ugota, Ugor.

A Fiúisten: Buh, Bug, Bog, Bak, Buha, Baga, Bagar, Bagol., Bogata Habur, Khabor, Habura, Bagoj (szándékosan „j”-vel)

Ős-anyagistennő: Ub, Öb, Ubul, Öböl, Öbür, Uber, Obana

A leányistennő, ill. Földanya: Keb, Kőb, Gub, Kebel, Kübele, Kubán istennő

Kazár őstörzs

Alaphangjaik: h, k, g, gy és sz, s, zs, z, c, cs

Istenségük neve: Egyiptomban Amon-Ra (Kos-Nap)

Ősatyjuk neve: Kus, Kos (Biblia), ez egyúttal jelentett férfit, himet is

Állataik: kacskar, vagy kusgar (ovis polii)

Jelképeik: a Tejút, illetve az Ősanyag-istennő fehér kecskével, az Őserő-istenség fekete kecskével jelképezetett. E jelképek a Kőkorszak óta léteznek.

KÖRÖS ÖSTÖRZS

Vajon ki tudja elolvasni ezen alakzatok értelmét? (eperlapi, béka)

Alaphangjai: k, h, g, gy és r, l

Isten nevei: Ur, Ar, Or – fiúisten: Kor, Kör. Anyaistennő: Koranya, Korasszony

FEHÉR KUN ÖSTÖRZS

K-N szócsoport
(fehér kún nyelvi őstörzs)

FEKETE KUN/HUN ÖSTÖRZS

K-N szócsoport

A Kun szócsoport szavai

Alaphangjai: A lágy magyar g, gy, d, m, n, hangokat ezek kemény megfelelőire váltották, tehát: k, t és m, n. Ezekhez hozzávetődött még az orrhangos ng, nd és nt hangösszetétel, de soha sem a szó elején.

Isten nevük: Ákos, Ékes főistenük neve
Kám, Kán, Kún, Hunor a Napisten neve

Jelképeik: kő, kőszegek (menhírek)

Állataik: komondor, mén, kanca, kijingő, cápa

Népeik: kúnok, hunok, kani nép (babiloniak a keltákat hívták így), keták
(Het, a keták ősapja Kanaantól származott)

MAGYAR ŐSTÖRZS

G-M szócsoport (a magyar nyelvi őstörzs)

Alaphangjai: g, gy, h és m, n

Isten neve: Ég, Egy, Ég-Atya, mindig egy mássalhangzós a
Nagyisten neve

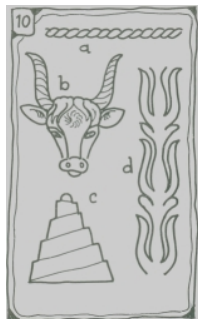
Marmar őstörzs

Alaphangjai: m-l, n-l, m-r, n-r

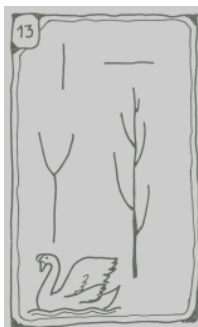
Istenség neveik: Molok, vagy Moloh Nap és tűzistenség; tiszteletére való emberáldozat már az elsemítésodott időkre esik. Mar, Marah, Mart, Mars hadistenség megfelelői a Márk, Márton nevek.

ŐSTÖRÖK TÖRZS

Alaphangjai: t-d és r-l, az „r” néha sziszegő z, zs, néha s, sz, c, cs
Isten neve: UR, a teremtésben Tur, Ősistennő: Turán

PALÓC ŐSTÖRZS

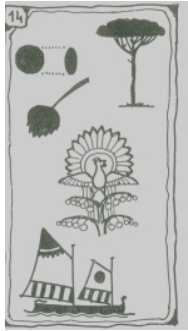
Alaphangjaik: p, b, v, f, és az l, ly. Magánhangzóik között sok a diphtongus: aó, ou, ié, üő, öű, az „á”-t mélyhangúan ejtik, a magyar rövid „a” mintájára, tehát a magyar hanghasználat ellentéte.

Istennevük: Bál, Pál, Balota, Balisa, Pelopa, Balkán. A szkítáknál Ál, Él, El főistenség; Napisten Pál, Bál, Balota, Pelopa

Pallas-Athéné (Athén város istennője, kezében lándzsával)

Ünnepeik: Balázsfa, Balogfa állítás, május elseji árbóc állítás, pünkösdi májusfa

PANNON ŐSTÖRZS

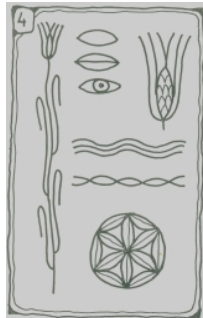
Alaphangjaik: p, b, v, f és m, n, a szóvégek gyakran mp, mb, nd, nt, ng, nk végződésűek.

Vallásos jelképük: kissé domború kerek korong

Törzseik: nőelvűek: pannon, tőlük származik országnevük.

Istenség nevek: Hímelvűek istenség-neve: Panopa, Banota, Főnuk.

SZEMERE ŐSTÖRZS

Alaphangjai: s, sz, z, c, cs és m, n

Istenség: Fősitenség: Ős, Úr, Napisten: Szem, Szemúr, Szemes, Szemar, Shamas, Sámson, Szimszon, Szandon

Földistennő: Temise, Szemere, Tamara, Isis

SZÉKELY ŐSTÖRZS

Alaphangjai: k, g, gy, h, és s, sz, z, zs, c, cs k

Foglalkozásuk: juhtenyésztők

Isten neve: Nagyisten: Ékúr, Napisten: Szikúr

SZOLIM ÖSTÖRZS

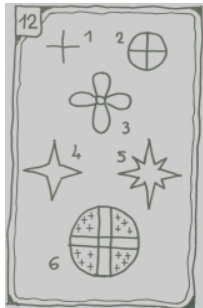
Alaphangjaik: s, sz, z, zs, c, cs és l, r

Isten és ősök nevei: Szilén, Bacchus nevelője, Szol, Szor, Szár

Népeik: szarmata

ÖSTÖRZSEINK ALAPSZÓTÁRA és VÁNDORMŰVELTSÉGEI

Avar őstörzs

Szócsoporthaik: f,v,b,p és r. A palócok legközelebbi nyelvi csoportja

Népneveik: Barkó, avar, várkun, az árjaelőtti perzsa, pártusok, parszik, peres, farsi partini (az Adria-vidék őslakói) (Dio Cassius: Historia Romana, Hamburg, 1750.fol. Lib.XLI., cap.49, pg.293), parthim (Strabo) nép ugyancsak e vidéken, Obri (a szlávok így hívják az avarokat)

Neveik: Bordan, Friapát, Partamazír, Prahat, vagy Frahat, Prahatak pártus királyok, Franaspat pártus vezér. pár, partini, arab (ez nem azonos a mai arabbal, mint ahogy a semi kifejezés is eredetileg szemere őstörzsünké volt, s semmi közük a mai semitákhoz.)

Településeik: Baranya, Perzsia, Partia, Faristan, Perzepolis, Veretragna, Firdusi, Barzue, Partus, Farrursi, Fraortes, Bardija, Varanes, Baram, Barviz, Dalmácia (2917), Adria mindkét partja

Városaik: Parád, Perk, Perkáta, Párkány, Börzsön, Borsod, Bereg, Zára mellett Obrovac (olaszul Obrovazzo) Bar, ma Antivari, Budva, Sinus avaricus, Páros, vagy Fárosz, a mai Lesina, vagy Hvar, Bar nevű vár és város, olaszul Antivári, a hyksosok Avaris vára, mely Alsó Egyiptom fölött uralkodott, más neve Hauar (2926), s ez a dalmáciai Hvar város nevével is azonos. Másik városuk Saruhan (Sárkány nevünkkel egyezik.). Avar város. Nabateusoknak is volt Avar városuk a Vörös-Tenger partján, mely szintén Hauara-ra változott. Vetvár, azaz Védvár, Vízvár Óbudán

Isten nevük: Ar, Er (ősiszten), Ar-any (ősiszennő), Bar-ata (Fiú Isten, Tűz-Isten, Élet-Isten), Baranya (tűzanya, élet-anya, földanya), Virona, Firuna (viráganya és földanya)

Ünnepeik: Virágvasárnap, Virágos Szentjános tűzugró ünnepe, Borbála nap

Jelképeik: Egyenlőszárú kereszt, kör

Jelképes állataik: bárány, paripa

Színeik: piros, sárga, fekete (szerintem nem fekete, hanem barna)

Megjelenésük: barna haj, valószínű göndör

Növényeik: répa, repkény, borostyán

Besenyő őstörzs

Alaphangzói: f,p,v,b és az s, sz, z, zs, c, cs

A p és b néha mp, mb kiejtésű, de csak a szó végén. (komp, zsomb)

Az s, sz hang pedig néha l, vagy d hanggá alakul át.

Alapszavai:

víz, csepp, vagy csöpp, szív, vese

Istenség: Fősitén: Is, Ős, Napisten: Petúr, Bisúr. Ősiszennő: Szzz, Oz-anya, Iszonya. Földistennő: Vizona, Csipkerózsika

Embertani jelleg:

magyar

pisze

túlfejtett ajkak, a gyakori „b” és „m” ajakhangok miatt „busa” hajzat, tehát sűrű hajzat

Mondáik:

besenyő Csaba királyfi mondája jóval Atilla előtti (1103 old), s az üstökös csillagok vissza-visszatérő pályájáról értesít bennünket.

Városaik, területeik, népneveik:

Bosznia	Pecsenyevci, lakói pecsenégek (Szokolovics Oszmán, 1957)
szláv	pecsenyegi (besenyőket hívták így)
	Bosznia, régebben Boszina, Boszana
bibliai	Sába ország
Mekka	Kaba, illetve Csaba kő (Mekkában járó zarándokok csak Csabának nevezik. Igen magas vastartalmú, fekete meteorkő. A vas szent ércük.) (Mekka eredeti neve könnyen lehetett Men-ka, illetve mennykő.)
Abesszinia	Besszinia (a kezdeti „a” csak névelő, a hyksosoktól maradhatott itt e név. E területen sok a vasérc. Nyelve az agau és a magyar-rokon oromo. Mondájuk szerint Sába királynőjétől származnak. Salamon és Sába királynőjének regéje mesterséges betoldás.
Besszek	Strabo szerint Trákiából jöttek, a Balkánon élnek, vasiparuk fejlett
Buzovac	ősi vashánya a Bessek volt földjén
Bessapara	város Trákiában, a római korban, magyarul a Bessze-vára, mivel a szanszkrit puri, a görög polis a magyar vár egy változata csupán. Bessze, v. Bessza a besenyők ősiszennőjének egy neve
Varbossanie	Sarajevo régi neve (Bosszanya vára)
Boszna	folyó, Sarajevotól 20 km.-re
Bizánc	bessz zsoldosokat alkalmazott
Sópok	besenyő szóalkotás szerinti név
Belgiumban	Spy falú, őskori barlanglakások vannak itt
Csőbörcsök	Fekete tenger partján épült, magyar város Beszarábia
Bisanthe	A márvány tenger partján, Rodosto régi neve volt
Byzantion	Konstantinápoly régi neve, a görög rege szerint egy Bysas trákiai ember alapította (tehát nem görög)
Boszporus	görög rege szerint az üldözött Io istennő tehén (bos)képeben úszott át e helyen, s innen kapta nevét. E „tehén” a bözönd lehetett, hiszen ez igen jó úszó, vízmellett élő állat volt. A konstantinápolyi „Aranyszarv” öbölben sok bözöndöt látni fürdeni.
Szibéria	szibír, szabar, tapar ősnép
Magyarországon: Sopron, Moson, Veszprém, Vas, Pozsony, Pécs, Bácska	
Bécs, Bács,	
Becse, Pécs	erődítmény értelműek

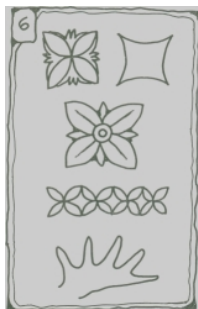
Becskerek kerek-vár jelentésű

Istenségek

latin Poseidon (tengeristen)

besenyő, szemere Sz, vagy S, Isz, Iszonya (őstenger és sötét mélység)
s, sz hallgatásra figyelmeztető, tiltó hang, s a folyóvízé és a
vérkeringése is, s teljes csöndben ezen ss hangot
halljuk.

JÁSZ ŐSTÖRZS

Hangjai: s, sz, z, zs, c, cs és a j, h, g. A két utóbbi átmenetet képez a székely és a kazár törzs szótárába.

Törzseik:

Fekete és fehér jászok. A ruha színe különböztette meg őket.

jász gyász (mint gyászolni)

gyász (fekete)

szláv jaszno (világos)

Országaik, városaik:

Jassi Moldovában

Jászvásár u.a. a székelyek és csángók nyelvén

Forum Filistinorum latin okiratokban u.a.

Aser ország jász őstörzs neve után

Assur szintén jász őstörzs neve után

jász jászok (kivájt fatörzsből készült csolnak)

jászol (ugyancsak kivájt fatörzsből készül)

jászó (barlang, gödör, mélyedés)

Abaúj-Torna Jászó nevű falú

Jászai barlang

Kajászó

Jász nép egyéb nevei:

Ját, jád, júd (L. lejjebb)

Filiszteus (L. lejjebb)

Ász, Ísz, Úz
Erdély
Biblia
Biblia

Úzon nevű folyó és helység
Asdod
Askalon
Jerikó
Gáza
Jordán (eredeti értelme folyás, víz, jász nyelven)
a „dan” végződés rokon a Tana, Duna, stb.
szócsoporthal. A Volga régi neve Tana.
Maga a Volga név a palóc vol=víz szóból
ered. A „ton” szócska jelent folyamatosságot
is (folyton), így tehát a Jordán neve víz-
folyás.

Jász területek

Lengyelországban

jat, jatwi, jatwich, jatsing, jaczving, jazving nép,
mely a kereszténység felvétele után
elszlávosodott; a jászokat jaszko és jackó
néven hívják ma. A Jackóvezetéknev jász
eredetet jelöl: jaz (úr, előkelő)

Kréta

etheokreten — az itteni filiszteus, ill. jász lakosság
neve

Filiszteus

Tacitus ezeket Judeos-nak nevezi (Hist.V/2) Később
a zsidók ezeket leigázták, de átvették tőlük
az államszervezet, stb. intézményeket. A
kisebb számú jász lakosság viszont beolvadt
a semi környezetbe.

görög

Homerosz az Iliászban a görögöket összefoglalóan achaios
-nak nevezi.

Jónok

és az achaiosok ősapjai Jón és Achaios testvérek, s
itt is a jászok beolvadásával van dolgunk.
(Az achaiosokat Homerosz „üstökösöknek”,
hosszú hajúaknak mondta, s hajós népnek is.
Csak a magyarban egyezik a hajás és a hajós
szó, a haj, hajlik ige alapján mind alakban,
mind nyelvtanilag összefüggően. L.: kijingő
szavunk összefüggéseit is)

Istria

régi jász telep, a nép: istrok, gyász (fekete) ruhában
jártak

Ion tenger

az Adria régi neve, ma már csak a kisebb Ion
szigetek viselik e nevet, pl. Korfunál.

Jadera, Jasera

a mai zárá római-kori neve

Issa

Lissa szigetének régebbi neve

A jászok	a görögök által elűzve menekültek Libiába, Palesztinába, gyarmatosították Argolist, Attikát, Kis-Ázsia nyugati partjait
Ionía	Kis Ázsiában is volt egy Ilonia, s egy
Sinus Iassicus	mint fent
Jázon Argos	Homerós a jónokat jáz-nak nevezi (Odyssea
18.ének	246 sor)
Attica	régi neve Jónia és Jász (Strabo
görögök	Jón nyelvjárást Yas-nak nevezték Jázon név értelme magyarban: járó értelmű, s a Hold megszemélyesítése.
Illuria	egy része Jas, lakói játák, nevezik Jonikának is (Gyárfás)
Ionía	fővárosa Mursa (Eszék)
Pelistim	a zsidók így hívták a filiszteusokat
latin	a jászokat sagittariusoknak is hívták, tehát
jász	íjjász értelmű is volt a népnevük.
görög	belone, belosz (nyíl, tű, hajító dárda)
francia	fleche (mint fent)
német	Pfeil (nyíl)
olasz	freccia (nyíl)
Biblia	Hamorim (nyilazó) Amoreus, a régi Hamorim, a jászokkal azonos, szőke, kékszemű nép.
jász	jázon, jázó (járó)
olasz	ire (menni)
	ivano, ito (régies multidő)
német	irren (tévelyegni)
szláv	icsi, ityi (menni)
	ide (megy, s ez az idő szóval kapcsolatos)
magyar	ironga (korcsolya)
görög	Jó, Io (a hold női megszemélyesítése, ő is üldöztetett, tehát szaladt, bolyongott. Jázos lánya)
magyar	jó, juh bolyongó állat. L. korábban
Biblia	latin és görög fordításában a jászok neve
Allophylus, alienigena	vándor értelemmel

Palesztina	a zsidó pelistim (száműzött, vándor) A jászok Krétából valóban menekültek, s Palesztínában telepedtek meg. (Hiller ford. Amos 9:7, etc-)
etiop	palas, falas (menekült)
görög	planao (bolyong)
szerb-horvát	bluditi (bolyong)
görög	planeta (bolygó)
olasz	pellegrino (vándor)

A jászok filiszteus nevének használata 1741-ben szakad meg hazánkban.

KABAR ÓSTÖRZS

Alaphangjaik: b, p, v, f és a k, h, g, gy

Hímség: b-k, nőiség: k-b (bak — kabala [kanca])

Isten nevük:

A Nagyisten: Uh, Ug, Uk, Ag, Ok — Uhu Ugú, Ugota, Ugor.

A Fiúisten: Buh, Bug, Bog, Bak, Buha, Baga, Bagar, Bagol., Bogata Habur, Khabor, Habura, Bagoj (szándékosan „j”-vel)

Ős-anyagistennő: Ub, Öb, Ubul, Öböl, Öbür, Uber, Obana

A leányistennő, ill. Földanya: Keb, Köb, Gub, Kebel, Kübele, Kubán istennő

Helységneveik: Habura patak és falú Zemplénben,

Hajdu megyében Kaba helységnév.

Kabalia tartomány Kis Ázsiában, fővárosa Kibira, Nagy és Kis Kapela hegy Horvátországban, Kaprie, Kupari, s megfordítva Pago és Bakar, vagy Buccari szigetek Dalmáciában.

Frigia Kabali tartománya, fővárosa Kibira, ahol Kybele istennőnek volt nagy kultusza; a hímséget Bagaiosz képviselte.

Szomszédja Kappadocia, régebbi neve Küpro, ma Cyprus, mely rézbányáiról híres.

Személynevek: Baka 1146-ból, Beke, Bek 1277-ből, Bukud, Bukul 1237-ből, Kaba 1292-ből

Arcjellegük: némely tekintetben a kecske arcéléhez kezdtek hasonlítani.

Kabar nyomok

Melanézia őslakói a valóságos kabarok leszármazottai. A héber szó eredetileg a kabarokra vonatkozott. Ugyanez megfigyelhető az assziroknál.

A kínaiaknál fennmaradt kabar hagyományok megtalálhatók egyes népmesékben. Ebből tudjuk, hogy a Csodaszarvas szerepét a kecske, még később a róka töltötte be, már értelemromlással.

Kazár őstörzs

Alaphangjaik: h, k, g, gy és sz, s, zs, z, c, cs

Őstörzsi lakhelyük: Biharban, Székelyudvarhelyen Dömös-Kazár, Szatmárban Kozárd puszta, Szolnokon Kazárvár, Tolna megyében Kozár, Egyházaskozár.

Cyglamező kapcsolatai: Ma Ceglédet tartják utódaként, Kézai Chigle, Pozsonyi Krónika Sigla, Budai Krónika Chiglad mezei, Túróczy Czigla, Verancz Chikmezű szegleti. Az Erdélyi Csík-mező felel meg a legutóbbinak a legjobban, mivel igen könnyen körülzárható lehetett, becsukható volt.

Országaik: Kus, Kushit

Városaik: Nap, Napata (1769.old.)

Kis Ázsiában Kaisarea, arabul Al Kazar

Sziciliában Cossyra (ezüst kos)

Athene közelében Szikelia nevű halom (Freeman)

Pizídiában Sagalassus város és mezeje (Livius)

Pannoniai Segesta, ma Segesd

Erdélyben Segesvár és Segesd

Népeik: kusiták, illetve ethiopok, Árpáddal jött egy Kaza törzs, s a hunokhoz is tartoztak „kus”-ok.

Itaka szigetéről származó szikel (Odyssea)

Sakalasák, vagy szakarsák egyiptomi iratok szerint azonosak a kisázsiai zakhur néppel (Sayce)

a hunok legtovább fennmaradt neve zakul (Kézai)

Istenségük neve: Egyiptomban Amon-Ra (Kos-Nap)

Ősatyjuk neve: Kus, Kos (Biblia), ez egyúttal jelentett férfit, himet is

Állataik: kacskar, vagy kusgar (ovis polii)

Jelképeik: a Tejút, illetve az Ősanyag-istennő fehér kecskével,

az Öserő-istenség fekete kecskével jelképezetett. E jelképek a Kőkorszak óta léteznek.

Az ősköd szavai

kazár

kusza,

KÖRÖS ÖSTÖRZS

Alaphangjai: k, h, g, gy és r, l

Egymássalhangzós szavai: egymássalhangzós szavai azonosak a székelék, kazárok, kabarok és törökök szavaival: ur, er, osz, ar; megfordítva ra, re, s „l”-es kiejtéssel al, il és megfordítva lo, lu

Kétfássalhangzós szavai a fenti magánhangzók változatai: kor, kur, har, kal, gal, györ és megfordítva rag, lek, log, luk

Jelképei: kör, karika, gyűrű — nőiségi; karó — hímségi

Népnevük: Kőrös, Kurus, Kuruc

kardukhoi, kardakesz, kordiüoi, kürtioi, kurd, kurhi

Népeik: kőrösök, károk, illetve kálok, ezek a hikszoszok legértékesebb eleme,

Felségterületeik: Kária, Korazin, Koraszán ország, Argolis, Árkádia, a kálok Arménia, Szíria, Kánaán és Kis-Ázsia nagy részében voltak honosok. Akarru (Fönícia és Észak-Szíria neve), Kalu vidék. A Peloponezus szigetei közül Kárpát, Kréta Kária, Hermione, Kalidna, Argos, Orkménos, Korintos

Városaik: Győr,

Erdélyben: Kalotaszeg a Kalota patak partján, Kálló, Kálnó, Krassó Szörény - itt van a legtöbb, s a legtisztábban kőrös minta. E név valaha Karas, Karasó kellett legyen. Orosháza, Arad, Karán-Sebes, Gyarmat, Gyalár Vajdahunyad mellett, Krákú-Almás, Lokva hegység, Kalán helység Hunyad megyében, nevét sziklába vajt, kagylóalakú, természetes hővíz fürdőmedencétől kapta, Galánta, Kőrös, Kárpát hegység

Nógrádban: Karancs-Ság, Karancs-hegy, Horka, Görgő, Kőrös, Nagy Hargics, Mihály-Gerge, Garáb, Garáb-puszt, Kőrös-heg, Karacs Apátfalva, Karacs-Keszi, Kercseg-tető. Piliny magyar falú díszei tiszta kőrös díszek.

FEHÉR KUN ŐSTÖRZS

K-N szócsoport
(fehér kún nyelvi őstörzs)

FEKETE KUN/HUN ŐSTÖRZS

K-N szócsoport
(fekete hún/kún nyelvi)

A Kun szócsoport szavai

Alaphangjai: A lágy magyar g, gy, d, m, n, hangokat ezek kemény megfelelőire váltották, tehát: k, t és m, n. Ezekhez hozzávetődött még az orrhangos ng, nd és nt hangösszetétel, de soha sem a szó elején.

A k és gy hangot néha felváltották „j”-re. Pl. kék=kejék, kígyó=kíjó, stb

Csángó magyarok a cs, s és zs hangok helyett mindig c, sz és z hangot ejtenek, s sok szó „j”-sítve is van. P. Ijédesz sziliú= édes szőlő, Oda jaszt ne akajsza, hogy a fogaszt leszakajsza! — Be megfutaojsziám jaz ijünűőcke után! = Be megfutkosám az ünőcske után!

Isten nevük: Ákos, Ékes főistenük neve
Kám, Kán, Kún, Hunor a Napisten neve

Jelképeik: kő, menhírek

Állataik: komondor, mén, kanca, kíjó, cápa

Népeik: kúnok, hunok, kani nép (babiloniak a keltákat hívták így), keták
(Het, a keták ősapja Kanaantól származott)

MAGYAR ŐSTÖRZS

G-M szócsoport (a magyar nyelvi őstörzs)

Alaphangjai: g, gy, h és m, n

Isten neve: Ég, Egy, Ég-Atya, mindig egy mássalhangzós a Nagyisten neve

Magúr, Magor a Nap, illetve Fiúisten neve, mely mindig kétmássalhangzós.

Egina, az Ősanya neve

Jelképe:

a mag, a gömbölyűség, s az egymagú gyümölcsök, főként a meggy gyám (bot)

ágas, ákos (szarvas, a csillagos ég jelképe)

Alapszavai:

mag - magy — gom, güm, gyüm

Területei:

Magyarország, Matyó-föld, Makaria, Media, Egyiptom

Városa:

Eger

Ég

magyar

ég
agg
ok
egy
ük
ukkon pohár

török

aga (öreg férfi)
Oguz, Ogur-kán — mondai fejedelem, istenség

finn

Ukko
Ügek (ősfejedelem)

Germán

Odin (egyszemű istenség)
Ygg (Odin régebbi neve)

szláv

odin, ogyin, jedan (egy)

Származéka

magyar	így igen ig (mag) igaz
magyar	egyenes, tájsz. igenyes jegenye (valaha: egyenest jelentett)
magyar	ig, ügy (szem) igéz, igézet óg akna (ugyancsak luk, melyen át világosság jöhet be.)
szláv	okno (ablak)
latin	oculus
olasz	occhio
német	Auge
szláv	oko
sumer	igi (szem)
oromo	iggia (szem)

Ég-Úr

magyar	Ég (Isten) Eger (Égúr városa)
görög	égis (a csillagos ég. Az ég tengere. L.Egeosz király legendája)
germán myth.	Égír tengeristen leányai a hullámok Yggdrafil (égigérő fa, palóc myth.)

ágos - ágas

magyar	Ág-ata (Ég-atya) Egina, Aegina (ősanyag-istennő) ágos ág, ágos ágas (szarvas)
kun	ákos, ákas ékes+
görög	aga, aglaosz, agathos, agethos (csodálatos, fényes, stb.) agathosz (jó)
görög	agatosz (jó)

ág, aga

magyar	ág agancs
--------	--------------

Származékai

magyar	aga (kapa)
--------	------------

latin	ager (szántófield)
német	Acker
olasz	agro
szumer	igara (ugar)
	agarin (anyaméh)
	ug, ag
	(a magyar régibb változata.)

magyar	ug, ag
	ugar

Származékai:

ugor	ug + or (föld-ember)
mongol, mongol	a magyar név egy változata.

Marmar őstörzs

Alaphangjai: m-l, n-l, m-r, n-r

Népnevük: Marmar. Származék népeik: a marmaridák, mauri, merid nevű berber törzs, mórok, mordva, vagy mordvin nép, maorik, malaj népcsalád, a madagaszkári malgas nép, egyiptomi romesu nép, morva nép

Területeik: Marakes, Melilla, Marokkó, Róma, s alapítói neve, Martu (Syria és Palesztina ősi neve), Vörösmart

Istenség neveik: Molok, vagy Moloh Nap és tűzisten; tiszteletére való emberáldozat már az elsemításodott időkre esik. Mar, Marah, Mart, Mars hadisten; megfelelői a Márk, Márton nevek.

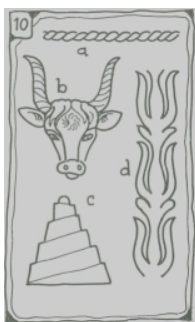
Napistenség

marmar	Moloh (napisten)
sémi	meleh (király)
magyar	meleg

marmar	Mar, Marah, Mart (hadisten, Hunor)
latin	Mars (m.f.)
marmar	marcona
marmar	mord
német	Mord és morden (gyilkosság s gyilkolni)
latin-olasz	mors, morte (halál)
	mordere (harapni)
magyar	méreg
	mérge

	marni
	morog
latin-olasz	mormorare (m.f.)
német	murren (m.f.) — ezek mind hangutánzó szavak

ŐSTÖRÖK TÖRZS

Alaphangjai: t-d és r-l, az „r” néha sziszegő z, zs, néha s, sz, c, cs

Hímség-nőiség: náluk nem szómegfordítással fejeződött ki, hanem

a hímség mindig az „a” és „u” hangokkal fejeződött ki, (kab, bak)

a nőiség viszont az „a” és „e” hangokkal. (tár, tér, vagy rát, rét)

Ez a szabály mindkét esetben fennállott szómegfordítás esetében is.

Jelképeik: a többi magyar törzshöz hasonlóan a bot, az egyenes hímségi jel, a lágyság, befogadóképességű anyag nőiségi jelkép.

Foglalkozás: állattenyésztő, főleg szarvasmarhát tartottak.

Területeik és népeik: Turján, Durján, ami túrt várat, földvárat jelentett Túróc, Túrkeve, Dorog, Dorozsma, Szatmár megyében Túrvekonya, Túrmező, horvát nevén Turopolje,

Tűringiában a tűringek őstörök nép, ugyancsak a szumerek Úr városa alapítói, számos bikadísz került elő innen

Etruszk Turán, Tezan istennője nevének fordítottja: rét, retenna, razenna népnévük.

Rutennu néppel harcoltak az asszírok.

Ruténok.

Az olaszok az etruszkokat toscano, toscó és tusco néven nevezik. Van torkán, torko, turko, török változata. Az olaszok a mai törököket is turco néven nevezik.

Asszír ékiratok turuki népről írnak,

Egyiptomi iratok Rotennu népről és Szíriában Ruten országról beszélnek.

Kis Ázsiában Lydia ország és Líd nemzet (ott ma is tiszta török a lakosság)

Dürkheim (Bajor), a város címerében két pár tükörképes tulokszarv van

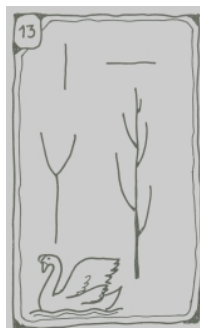
Turinheim, Turingheim

Épületeik: Aeginai templom bikaszarvas homlokdísz a régi bálványokból fejlődött. A magyar népi minták nagyrésze őstörök jelképe. A túrt várak, földvárak, s csipkerózsás védelmi rendszere hozzájuk vezet. Tülokvárak.

Az ősköd őstörök szavai

őstörök	turbo, turbu. (ősköd) turul (kering) turcos (boglyas) túrni (göngyölgetni, gyúrni) turbikál (vizet zavar) turbokló (folyadék kavaráására való rövid bot), a kavará- s közben örvény keletkezik.
latin-olasz	turbo, turbinis, turbidus-turbine, turbinio, turbido, torbido

Palóc

Alaphangjaik: p, b, v, f, és az l, ly. Magánhangzóik között sok a diphtongus: aó, ou, ié, üő, öű, az „á”-t mélyhangúan ejtik, a magyar rövid „a” mintájára, tehát a magyar hanghasználat ellentéte.

Hímségi szavak: p-l, b-l

Nőiségi szavak: l-p, l-b.

Átmeneti hangok: f-l, vagy l-f, melyek hol nőiségi, hol hímségi szavakat alkotnak.

Istennevük: Bál, Pál, Balota, Balisa, Pelopa, Balkán. A szkítáknál Pál. Ál, Él, El főistenség; Pál, Bál, Balota, Pelopa Napisten

Pallas-Athéné (Athén város istennője, kezében lándzsával)

Ünnepeik: Balázsfa, Balogfa állítás, május elsejei árbóc állítás, pünkösdi májusfa

Népeik: pál, polovc, vagy palaúc, palaste, peleta, pelazg, faliszk, fál nép West és Ost-Fáliában, flamandok, vallonok, belgák, lappok. Itáliában a faliskus nép. A németek a tőlük délebbi völgyekben lakó olaszokat Welsch-nek mondják. Észak dalmáciai liburnok.

Lívek (Orosz és Lengyelország között). Pól nép (ma: lengyel).

Területeik: Pelloponézosz, másként Pelazgia nevét Pelops, azaz Pel-apa után kapta a pelazg néptől. Palesztína. Livonia, West és Ost-Falia, Belgium, Flamand területek. Livonia, vagy Livland, Lengyelország (Polska, vagy Poland), Plock, Lublin. Volhinia, Fellin, Poltava, Polangen, Liban, Piltén, Vilna, Vilkomir, Valk, Veleni, Velje, Volmar, Polozk, Valdan, Veliz, Bolhar, Plákia (Hellespontosz).

Állataik: liba, lebed (hattyú), gólya

Jelképes színeik: sárga, fehér, zöld

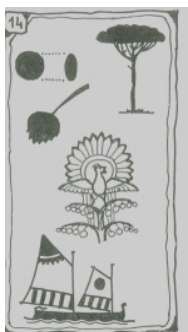
Isten nevek

palóc	Bál, Bél, Pelopa, Bálint, Belind, jelképe valami nagy, fehér
állat	
magyar	Mag, Magor, Magyar
szemere	Szem, Szam
kún	Hunor, Hadúr
avar	Bar, Barata
kőrös	Her, Har, Her-kolos, Kalevala

Istennő nevek

palóc	Levenye
	Lavonya
	Libona
	Vila
	Villa
	Pálma
	Palóma

PANNON ÓSTÖRZS

Alaphangjaik: p, b, v, f és m, n, a szóvégek gyakran mp, mb, nd, nt, ng, nk végződésűek.

Neveik: pannon, pún, főnük, venéd, venét, vend

Színeik: aranságra, piros, zöld

Növényeik: fenyőfélék, különösen a pinus pinea fajta, gránátalma, piros pünkösdi rózsza (peonia)

Állataik: aranymadár, tűzmadár

Vallásos jelképük: kissé domború kerek korong

Törzseik: nőelvűek: pannon, tőlük származik országnevük.

Istenség nevek: Hímelvűek istenség-neve: Panopa, Banota, Főnük.

Területeik: Pannonia, Venetia, Bécsi síkság, amit Vindobonának neveztek, Ausztria déli része, Szlovénia egy része, Szalavonia, Makedoniában egy peon nép

Városaik: Cattaroi öbölben, ahol a legtöbb bíborcsiga van áll Perasto, Perzagno és Kumbor, Scagliari őskori föníciai festőtelep

Népeik: pannonok, venétek, föníciaiak, vendek, venétek. Az amerikai rézbőrűek.

Megjelenésük: vöröses bőrűek (görögül: fúnikeiosz, tehát piros)

Székely őstörzs

Alaphangjai: k, g, gy, h, és s, sz, z, zs, c, cs k

Foglalkozásuk: juhtenyésztők

Isten neve:Nagyisten: Ékúr, Napisten: Szikúr

Népnevei: székely, székely, zakul, zakur (Kézai, Fáy Elek), szaksza, szakszon, sakalasa, sekursa, hímelvi törzsek

Szikánok Itália ősi lakói nőelvi székely törzsek.

Szigin, szigün népTráciától északra (Herodotos), mely névnekrokona a magyar szegény szó, melynek lehetett békés jelentése is.

Szikánok Szicília őslakói, ott ma napig is az „r” hangot majdnem „zs”-nek ejtik

Cseh csék, szék szavakkal rokon

Sziciliában és Csehországban is „székely módra” szeretik rövidíteni a felszólítást képező neveket.(Kriza)

Őshonuk: Göcsej vidéke

Megjelenésük: szakállasak (hegyes szakáll)

Szemere őstörzs

Alaphangjai: s, sz, z, c, cs és m, n

Istenség: Fősitenség: Ős, Úr, Napisten: Szem, Szemúr, Szemes, Szemar, Shamas, Sámson, Szimszon, Szandon

Földistennő: Temise, Szemere, Tamara, Isis

Területeik: Szumeria. Mizraim, Miszir, Mesziri, Tamera (Egyiptom ősi nevei), Szimron (Szamaria), Kelet Afrikában Szomália

Maláj szigetek: Szumatra, Szumba, Szumbaiva, Szemerang. Fülöp szigetek: Szamar

Városaik: Kappadokiában Mazaka város, Egyiptomban Szemne és Kumne

Népeik: szemerék, Indiában a tamul-, Kappadokiában a muszri-, s ehhez közel a muszka, moszkai nép

Társadalmuk: főleg nőelvéek. Földművelő társadalom.

Magyarország szemere indítékú helynevei

Moson megyében három Moson nevű község

Pozsony megyében Szempez, Somorja, Szemet

Sopron megyében Sany, Zemenye, Muszaly, Répce-Szemere

Vas megyében Sömjén, Szemenye, Miske

Veszprém megyében Somlyó, Som

Somogy megyében Somogyvár, Zamárdi, Som, Mesztegnye, Falú-Szemes, Puszta-szemes, Szomajom, Zimány, Somotor

Zala megyében Sümeg

Fejér megyében Zamúr falú

Sopron megye közelében, Ausztriában, vagyis még az egykori Hunniában egy Semmering nevű hegy

Komárom megyében Szomor

Szerémségben Zimony

Csík megyében Somlyó

Kárpátmedencén kívüli szemere földrajzi nevek:

Egyiptom Mizraim, Miszir, Mesziri (Egyiptom régi nevei)

Szamaria régi neve Szimron

népe: szamar, szemar

Alapítója egy Szemar nevű ember, aki szemeréink

Napistene

Kappadokia Mazaka város

muszri nép

Egyéb szemere népek muszka, moszkai, Kappadokiához közel

Kelet-Afrika szomál

Maláj szigetek Szumatra, Szumba, Szumbaiva, Szemerang,

Fülöp szigetek egyike Szamar

Ázsia Samarkand

Szamor folyó az Amur vidékén

Észak Dalmácia Zermanya, ma Zrmanya nevű folyó

Semaruna (családi név)

Római kor Nissa (kalapjuk szemere rajzú.M.A.921)

Nisava folyó fenti városnál

SZOLIM ŐSTÖRZS

Alaphangjaik: s, sz, z, zs, c, cs és l, r

Növényeik: szőlő

Helyneveik: Szoloeisz, Szoloencia, Zeliz, vagy Azila, szőlő szavunkból származik. (Herakles itt egy Szyleus nevű szőlőhegyi szörnyet ölt meg.), Silon Canaanban bortermelő vidék. Szoloencia, Szolousz, a ciprusi és szicíliai Szoli városnevek. Jeruzsálemet szolimok alapították, Ur-Szolime a régi neve. Canaan jelképe a hatalmas szőlőfürt.

Torontál vidékén Szeleus község, Zala megye és község, (helyesen: Szala), Erdélyben a római időkben állott Sarmisegetusa város, jelentése Szármok szigete

Isten és ősök nevei: Szilén, Bacchus nevelője, Szol, Szor, Szár

Népeik: szarmata

Szolim helységnevek.

Dunántúl: Zala megye, népiesen Szala

Salonvár

Szill

Sala, híres bortermelő hely, már a rómaiak idejében is e néven ismert.

Silacaene, Kaposvár mellett, római időkbeni neve, ma

Szill község

*

Vallásukkal kapcsolatban meg kell említenem, hogy az Ős istenség neve mindig egy mássalhangzós, jelezve, hogy léte anyagon felüli, nincsen még anyagba zárva, mint az később megjelenik a kétmássalhangzós beszédben. **Ezért mondta Jézus, hogy nincs más Jó, mint Isten.**

A Teremtés Ősszüleinek első és egyszülött gyermeke az Egyetemes Élet. Az ő neve már a két mássalhangzóval alkotott anyagi körrel kapcsolatos, ahol a Jó már Jizzu-vá, Jós-sá válik a jász őstörzs szótárában.

Őstörzseink jelenléte földrajzi neveinkben maradandó.

Ahogy a földkialakulás idejében a Balaton hegyei voltak az elsők között, melyek megjelentek a tenger színe felett, a Csallóköz után talán ez az első lakott vidék a

Kárpátmedencében. Figyeljük meg a Balaton körüli helyneveket – most csak néhányat említek, teljességre való törekvés nélkül:

Fekete Beseny – **besenyő**, Balaton Boglár – **kabar**, Balaton Fenyves – **pannon**, Balaton Szemes, Balaton Zamárdi – **szemere**, Balaton Szárszó – **őströk**,

Badacsony – ugyancsak **besenyő** őstörzsünkkel kapcsolatos, abból az időből, amikor még **Haláp óriás** uralkodott e vidéken. A haláp szó Ballagi szótárában mohot jelent, tehát az őstengerek mohos sziklái jellemezték e tájat. Maga a Balaton név Palóc őstörzsünk Bál Napistenének nevét ringatja, a ton végződést tanya szónak értelmezem..

SZEMERE-MAGYAR ÖSSZEHASONLÍTÓ TÁBLÁZAT

MAGYAR	SZEMERE
Alapszó: mag, meg, fordítottja: gam, gem Ugyanez „n”-es kiejtéssel is élt, nag, neg, gan, gen A mag szónak megfelelnek az ag, ug, ig, eg szóalakok, amelyekből a kezdő „m” hang hiányzik. Ezek a magyar szócsoporthoz szerint többek között apa, ősapa, ős értelemmel is bírtak. Ezekből származnak az agg és ük=öreg és ősapa szavaink és az Ügek, Ugek, Uger, Ukkó, Oguz-kán mondai ősatya és és ősisetség nevek. A törzs, avagy nemzet neve: magyar, meyer, megere, moger mager, magara, mogul, mangal, mongol változatokban élt, de élt e név kezdő „m” hang nélkül is: ugor, igor, agar, uger, ogul, angar, ungár, angri alakokban is, valamint előfordult még gomer, gamar, gömör változatokban is, amely utóbbiakban ugyanis az első szótag megfordítva állott. Vallási és bölcsészeti fölfogásuk hímelvi volt. Az élet okát az erőnyben (energia) látták, amit hímségként fogtak föl és ezért náluk legnagyobb kultusza volt a Napot erőnyforrásként megszemélyesítő istenségnek, akiben minden földi	Alapszó: szem, szam Fordítottja: mesz, masz Ugyanez „n”-es kiejtéssel is élt szan, nesz, nasz A szem, vagy szam szónak megfelelnek az em, am, en, an szóalakok melyekből a kezdő „sz” hang hiányzik. Ezek a szemere szócsoporthoz szerint többek között anya, ősanya értelemmel is bírtak. Ezekből származnak anya, nő, mama, anyó, ünő, nyanya, eme, emse szavaink, amelyeknek nő, nöstény, anya, öreganya értelmük is van, valamint innen származnak az Amaza, Emese, Ené, vagy Enő és Ina mondai ősanya és ősisetennő nevek. A törzs avagy nemzet neve: szemer, szemere, szamar, szemara, szumer, szumir, szemel, szomali szenar, szingal, szungár, tamul változatokban élt, de élt e név kezdő „sz” hang nélkül is: anar, enar, amar, amala, amaza (amazon), emesü alakokban is, valamint előfordult meszer, miszir, mazar, maszar, mizer változatokban is az első szótag megfordított kiejtésével. Vallási és bölcsészeti fölfogásuk nőelvi volt. Az élet okát az anyagban (materia) látták, s nőiségként fogtak föl és ezért náluk legnagyobb kultusza volt a Földet az élet anyjaként megszemélyesítő istennőnek, akiben minden földi élet anyját tisztelték.

MAGYAR

SZEMERE

élet atyját tisztelték.

Társadalmuk atyajogon alapult, a gyermekek atyjuk nevét vették föl.

Királyságokban, fejedelemségekben éltek.

A világkezdő ősisetség (főisten) vagyis az Égatya náluk ilyen neveken nevezetett: Ég,Ig,Egy,Ag,Ok Uk (Kezdő „m”hang nélkül) az őserőny megszemélyesítése.

A Főisten fiának, a Napistennek nevei náluk ilyen alakúak voltak Meg, Mag, Megy Gam, Gyám, Gyoma; Nagy, Magyar, Megyer Magas, Magos, Manga., Magada Magorada, stb.

Vessed össze ezeket a magyar, nagy, magasztos és a latin magnus= nagy, maximus=legnagyobb, szanszkrit maha, görög makro nagy szavakkal

Számrendszerük az öt-tízes volt

A páratlanságot, magányt, egyedüliséget hímséggként fogták föl.

Magány, magam szavunk mag szóból képezett. Ennek kezdő „m” hang

nélküli alakja az egy szavunk. Viszont a latin ego=én

Társadalmuk anyajogon alapult, a gyermekek anyjuk nevét vették föl.

Királynők alatt, vagy pedig köztársasági szervezetben éltek.

A világkezdő főisetség (főistennő, a Tejút és az anyag megszemélyesítése) náluk ilyen neveken nevezetett: En,Ené,Ana,Emő,Eme,Ama (kezdő „sz” hang nélkül).

Az ősz természetanya istennő leányának, a Földistennőnek, náluk ilyen alakú nevei voltak: Szem, Zem, Zemele, Szemere, Mesz,Med, Mizse, Mizera, Szemenyő, Zemenye, Zimonya, Szamonya, Szenora, Szemerama, stb.

Vessed össze ezeket a latin sommus legnagyobb, legmagasabb szóval

Számrendszerük a hat-tizenkettes (tucat) volt.

A párosságot, számosságot nőiséggként fogták föl.

Szám, számos és más (utóbb az én ellentéte) szavunk a szem, szám szó-

ból képeztettek. Ennek kezdő „sz” hang nélküli alakja „n”-es kiejtéssel az „én” szavunk, amelynek azonban az árja nyelvekben „m”-es kiejtése is fennmaradt: me=engem. Viszont a latinban és más árja nyelvekben un, uno, ein, un — egy, az albán és

Az egység, a magány (magam) a királyság, egyeduralom egyezik az „én” fogalmával és így az önzéssel is, latin egoizmussal.

Magyar törzsbeli őseinknél a Nap és a Napisten neve Mag, Magar, Magyar, Magor volt, de viszont megy, megye és kezdő „m” hang nélkül, agy, egy, agar, igar, eger, ugar, ager volt a föld neve is. A Földistennő a Megy, Megye, Magya, Maganya, Megara, Magda, Magila neveket is viselte. Egy görög rege szerint Heraklesz felesége Megara. A mi ősmondáink szerint Magor Nap- atya neje Magyar Ilona, aki násza előtt Tündér Ilona. Ósnyelvünkben a tündér, tünter, tentira szónak szűz, leány értelme volt. A Napnak erőnyforráskénti megismerésének a görögöknél Heraklesz, az erő istensége volt. Őt a föníciaiak és az Égei-Tenger szigetei görögelőtti őslakói Makar, Magar nevek alatt tisztelték, amelyekben Magor mondai ősrünk nevére ismerünk.

A magyarok vallásos alapjelképe gömb, azaz a mag volt

A gömbnek egy központja van. Magány.

A magyarok a magot, gömböt ezen szavakkal nevezték: mag, meg, meggy

oromo nyelvekben ellenkezőleg une, ani=én. Földcserélődés az, hogy a szláv nyelvekben szám=magam, magány.

A számosság és a köztársasági eszme egyezik a „mi” fogalmával, mások jogai tiszteletben tartásával. Más szavunk a szem szó megfordított alakja. A számosságot és a számosságból képezett egészet (köztársaságot) fejezik ki a magyar zöm és csomó, a latin summa és a német sammel szavak is.

Szemere törzseinknél a Föld neve Zem, Zemenye, Szemenye, Szeleme Szemere volt. (A szláv nyelvekben ma is zem, zemlya=föld, míg zsen, zsena=nő, asszony), de viszont Szem, Szam, Samas, Szamszon, Szandon, Szander volt a Napisten neve is. Az itáliai számnitáknál Heraklesz a Szam nevet viselte Bál Napisten Elő-Ázsiában Szemes, Samas nevek alatt is tiszteltetett. Hogy a bibliai Sámson Heraklesszel azonos, azt a mythologusok is tudják. A bibliai Sámson azonos a szemerék, vagyis az ősi, igazi szem (szemita) nép Szemes Napisteneivel. Neje a Szemere, vagy Szeleme Földistennő.

A szemerék vallásos alapjelképe a szem-alak volt.

A szem alaknak két központja van, Számos.

A szemerék a szem alakot és a gabonafélék hosszúkás szeméit ezen

MAGYAR

mák, makk, mug, avagy megfordítva: gom, gam, gomb, gömb, gömböle, gomola, gomila, gombolyag, gumó, gümő, gyümölcs, gyümölcs.

A magyarok ősidőkben gyümölcsből gyűjtésből éltek, majd földművelőkké lettek, de ekkor is főképp a földművelés gyümölcsészeti ágával foglalkoztak.

Magor, vagy Magyar a termékenyítés istensége volt, de egyúttal a gyümölcsfáké is. Viselte a Gam, (Kam) nevet is, amelynek értelme hím, férfi. Vessed ezt össze az „n”-es kiejtésű magyar kan szóval, valamint a régi magyar és mai tájszólásos kam hím szóval is.

A bibliai Kam törzsanya azonos Magor törzsatyával, azaz Mag, vagy Gam Napistennel, azaz Heraklesszel, a magyarok regebeli ősatyjával, akinek neje Megara, vagy Magyar Ilona. (A Biblia nagyrészt ősnépeink hitregéinek a régi zsidók által többé-kevésbé átalakított gyűjteménye.)

Az egymagú gyümölcsök Magor Napistennek szenteltek voltak, például a meggy, cseresznye.) A sokmagú gyümölcsök, bogyók, valamint a mák is Magyar Ilonának szenteltek voltak.

Magor, vagy Megyer Napisten legfőbb kultuszfaja a meggy volt.

SZEMERE

szavakkal nevezték: szam, som, szem, szam, szom, szamb, szamola, szemele, zsomolag, stb.

A szemerék eredetileg a gabonafélék magvaiból, ezek gyűjtéséből éltek, majd földművelők lettek, de ekkor is főképp a földművelés gabona-termelési ágával foglalkoztak.

Szemer, Szemele, vagy Szemíránya (Szemiramisz, Venus) a termékenység és szerelem istensége. de egyúttal a gabonatermelésé is volt. Viselte a Szem, Szimi és Misszi, Mizse neveket is. (szláv zsena= nő)

A bibliai Szem törzsanya azonos Szemes, azaz Szam, vagy Masz Napistennel (másként Sámson, Samas, Szimszon) azaz az igazi, ősi Szem, avagy Szemere nemzettel, amelynek a ma "szemita"-nak nevezett faj csak örökébe lépett, de vele nem azonos. E Szem Napisten neje Szemere, Szemele, vagy Szamara, Tamara Földistennő. (A bibliai Jáfet az állattenyésztő ősnépek megszemélyesítője volt, kazárok, kabarok, törökök, jászok.)

A sokmagú gyümölcsök, bogyók és kalászos, fürtös növények Szemere Földanyának szenteltek voltak, de különösen a hosszúkás szemeket termő gabonafélék(búza, zab, rozs, rizs) viszont a hosszúkás alakúak, de egymagúak, mint például a som, Szam Napistennek voltak szentelve.

Szemere, vagy Szemele legkultusznövénye a búza volt.

MAGYAR

SZEMERE

A meggy gömbölyű, egy magja van, virága ötszirmú (páratlan, öt-tizes számrendszer). Virága fehér, levele zöld, bogyója piros. Ezek ma is a magyarság nemzeti színei. Magyar

Ilona jelképes növénye a gyöngyvirág. Virágai szintén fehérek, levelei zöldek, bogyói pirosak. A gyöngyvirágnak úgy virága, mint különösen bimbói, valamint bogyója is gömbölyűek és ezek fürtöcskében teremnek, sokmagúak, egyes virágai hatszirmúak. (Párosság és hatos számrendszer.)

Nyelvünk a mag, meggy, magyal szavunkat, továbbá a mogyoró, népiesen magyaró, vagy megfordítva gumó, gamú, gyümölcs, népiesen gyümölcs szavakat magvakkal és gyümölcsök-félékkel hozza össze.

A magyar hinteni íge régibb nyelvünkben himteni, himletni alakban is megvolt, amely alak a hím és kam szavakkal függ össze, valamint a hím termékenyítő magjával is.

A hímelvi magyarok és nőelvi szemerek bölcsészeti vetélkedése eredménye, hogy mai nyelvekben is az emberi tökéletlenség mókás jelképe a samár, samaro, mus, musa neveket viseli. (utóbbi három szó olasz.)

A magyarok nyelvében hunyni, a régibb nyelvben és tájszólásban ma is humni=aludni, az afrikai oromo nyelvben mugu, magau=aludni.

Ennek igazi szemere nevei: szem, szen, nez, niz, niza, miza, mizse, szíma voltak. Ezeknek csak „b”-hangos besenyő kiejtései a buza és zab szavak. A buzaszem alakja

hosszúkás, kalászkban terem (számosság), kalászhárom-hatos beosztásúak (hatos számrendszer). A gabona színe sárga. A szemerek színe a sárga volt.

Nyelvünk a szem szót ma is inkább gabonafélékre alkalmazza, sőt népiesen a „szem” gabona is. Az árja nyelvekben a mag és szem megkülönböztetése már teljesen elveszett, illetve már minden magot csak semen, seme, Same, Samen szóval neveznek.

A régi magyar himletni íge szemere megfelelője volt szimletni, szemletni szemelni. Innen származott az árja seminare=magvetni szó. Náluk a hím magva is csak semen.

A nőelvi szemerek és hímelvi magyarok bölcsészeti vetélkedése eredménye, hogy mai nyelvekben is az emberi tökéletlenség mókás jelképe a magare, magarar és gamar, gamri nevet viseli (előbbi két szó szerb-horvát, utóbbi kettő albán.)

A szemerek nyelvében szumni, szunnyadni=aludni, a latinban somnu=álom. A szemben (gabonaszemben az élet szunnyad, szumnyad.

MAGYAR

SZEMERE

A régi magyarban a kezdő „m” hang hang nélküli: ige, igi, úgy szónak a szem is szem. Aminthogy a magyar szó- (látószerv) jelentéséből származik ügyelni (vigyázni, szemmel tartani), valamint igézni (szemmel, nézéssel bűvölni)

szavunk is. De ezen szem jelentésű ősszavunkból származtak az árja nyelvek oculus, Auge, oko=szem szavak is.

A homlokuk közepén egy kerek, azaz gömbölyű szemmel bíró óriásokról szóló mondák összefüggenek azzal, hogy némely hímelvei őstörzsünk az Ég istenségét is szokta volt homloka közepén egy szemmel ábrázolni, valamint őt egy szemmel jelképezni is. Ennek maradványa az, hogy a kereszténységben is szokás Istent háromszög közepébe ábrázolt egy szemmel jelképezni. Ugyanez a görög-keleti egyházban is szokás, de háromszög nélkül. Említettem, hogy a magyar törzs az Ég ősistségét még az Egy szóval is nevezte, amely szónak az ősmagyar törzs nyelvében azonban még szem (ig) értelme is volt. Innen — a magyar „egy” szóból származik a szláv odin, agyin, edan, jedan = egy szó és a germán Odin (romlott kiejtéssel Wotan) főistennév is, de akit a régi germánok még Ig, Üg néven is neveztek és homlokán egyetlen szemmel képzeltek volt; mind ami ősmagyar eredetű volta tehát egészen világos.

A magyarok tehát magukat Magyar Napistenük és mondai ősatyjuk után magyaroknak nevezték.

A látószerv neve a magyarban ma csoport szerint az Ég neve Ég volt, úgy szemere szócsoporthoz szerint ennek neve Ez volt, de nevezték ugyan-

ezt Szem, Szám néven is, így a sémi nyelvekben Számi=Ég szót meg is találjuk.

A szemerek tehát magukat Szemere Földistennőjük és mondai ősanjuk után szemereknek nevezték.

*

Saját kutatásaim alapján meg kell említenem, hogy azon egymássalhangzós szavak, ahol a későbbi m, vagy n hang még hiányzik, nyelvünk legősibb rétege: ég, ag, stb. Úgy is említhetném, hogy a lét szavai, amikor az erő még nem ízlelte az anyag szépségét. M hangunk az örömteli találkozás, önzetlen, de boldog birtoklás hangja, mint a csecsemő öröme, amikor anyja kebeléből szívja az életet. Az égből mag-élet hull a földre.

N hangunk az erő anyagban való megszilárdulását, az erőny kezdetét jelzi: an – nén, stb.

ŐSTÖRZSEINK IDEGENBEN – MÁS SZEMPONTBÓL

Mint ahogy **nyelvészeti szinten el kell vetni a nyelvcsalád elméleteket** a gyökrendszer valóságával szembeesülve, éppen olyan kezdetleges az emberi közösségek országok, sőt népek szerinti osztályozása. Olyan, mintha a DNS tényeit akarnánk egy-egy fényképpel helyettesíteni. Ugyanakkor **megvan a lehetőségünk még magánsk a DNS kialakulásának a lépéseit, s népek terjeszkedésének idejét és útvonalát is nyomon követni** az őstörzsi nyelvvalakulás tükrében. Őstörzseink évezredekre visszatekintő, egy helyen fejlődő szerves műveltsége a DNS kialakulása folyamatának is tanúja, s fejlődéstörténeti kincs.

A nyolc nyelvet és tájszólásait tökéletesen beszélő Magyar Adorján egy élet kutató munkájával tizenhat nyelvi őstörzs létét, nyelvét és szerves műveltségét tárta fel. A ma olyan divatosá váló gyökrendszert száz évvel korábban már kidolgozta. Addig, amíg a mai nyelvészek egy-egy csokor gyökkel bíbelődnek napjainkban, Magyar Adorján négyezer gyökszavát figyelemre sem méltatják. Azon esetben, ha egy-egy meglátását mégis használják – mint gyakran a kő szó kapcsolatait – tanulmányát, nevét nem idézik. A mai tanulmányok gyökei viszont nem mennek el e gyök őseredetéhez, szerves kapcsolódásaihoz, melyek a nyelv teljessége megértéséhez elkerülhetetlenül fontosak. Ezen őstörzsek teljes megértéséhez *Az ősműveltség* című munkájához utalom az olvasót. Most csak a legalapvetőbb gondolatait ismertetem.

Őseink élete és nyelve letelepedési területük adottságai szerint alakult kárpátmedencei emberré válásunk idején, s innen fejlődött tovább. Éppen ezért egy-egy őstörzs később, a környezet hatására egy-egy foglalkozási ág tulajdonságait is magával hordozta, mely évszázadok művelése következtében DNS képének is részévé vált. Éppen ezért, ha tudni akarjuk, hogy egy-egy nép milyen múltba tekint vissza, melyek a most is érvényesülő ősadottságai, meg kell vizsgálnunk őstörzsi hovatartozását. Ez viszont könnyen megtehető a Magyar Adorján által már vagy száz éve feltérképezett őstörzsi nyelvhasználat ismeretében. **Kérdésünk tehát soha ne az legyen, hogy ez, vagy az a nép, nyelv milyen fajhoz, vagy nyelvcsaládba tartozik, hanem az, hogy melyek az őstörzsi összetevői.**

Vándorlások során mindig csak néhány törzs indult egyszerre terjeszkedési szándékkal, vagy éghajlati viszonyok nyomására idegen területekre, ahol az új körülmények, keveredések során ősi szerves nyelvhasználatuk módosult, de emberré válása során megértett szellemi értékeit valamint testi és lelki tulajdonságait, adottságait mindenkor magával vitte, örökletes egységeibe ágyazva.

Az őstörzsi nyelvcsoporthoz nyelvi tulajdonságai szükségszerűen bővebbek és mélyebbek az indoeurópai nyelvekben levőknél.

Nyelvrokonításkor soha ne az legyen kérdésünk, hogy mely nyelvcsaládba tartozunk, hanem egy-egy nyelv összetételében hány őstörzsünk nyomára bukkanunk. Amint korábban említettem már, **az egész nyelvcsalád elmélet utódműveltségek alap nélküli következtetéseinek eredménye.** Tették ezt akkor, amikor még a XX. században sem tudtak megegyezni abban, hogy tulajdonképpen mi is a nyelv? **A nyelvcsalád elméleteket egymástól való elhatárolódási szándék szülte – az őstörzsek egy családba foglalják a népeket.**

Grover Krantz munkáiban említi, hogy legnagyobb terjeszkedési esélye a földműves társadalmaknak volt, hiszen anyagi és emberfelesleg e csoportnál a legnagyobb. Nem csoda tehát, ha az eddig általam kutatott idegen nyelvek tárában majdnem mindenütt földművelő szemere népünk jelenik meg. Kivételt talán a szigetlakó, távol tengeri népek csoportjai képezik, ahol a hajós jáász népünk az első.

Mielőtt e későn kialakult nyelvek közelebbi vizsgálatába kezdenénk, először is meg kell vizsgálnunk a Biblia özönvíz utáni nemzetiségi táblázatát. Noénak ezen emlék szerint három fia volt: Sem, Kám és Jáfet és ezekből alakultak ki a világ népei. Nyelvészeink magyar népünket minden áron ezek egyikébe kényszerítenék, de mindig kétes sikerrel. Östörzszeink ismeretében viszont e beszédes nevek elárulják, hogy három östörzsünkről van itt szó: a szemere, a kun és a jász östörzsről. Nyilván való, hogy néhány mondat keretén belül nehéz lenne e tárgyat kimeríteni, így most csak néhány szóval említtem meg

szemere östörzsünket:

Alaphangjai: s, sz, z, c, cs és m, n

Istenség:

Főistenség: Ős, Úr,

Napisten: Szem, Szemúr, Szemes, Szemar, Shamas, Sámson, Szimszon, Szandon

Földistennő: Temise, Szemere, Tamara, Isis

Területeik: Sumeria. Mizraim, Miszir, Mesziri, Tamera (Egyiptom ősi nevei), Szimron (Szamaria), Kelet Afrikában Szomália

Maláj szigetek: Szumatra, Szumba, Szumbaiva, Szemerang. Fülöp szigetek: Szamar

Városaik: Kappadokiában Mazaka város, Egyiptomban Szemne és Kumne

Népeik: szemerek, Indiában a tamul-, Kappadokiában a muszri-, s ehhez közel a muszka, moszkai nép

Társadalmuk: főleg nőelvűek. Földművelő társadalom.

Legfőbb erényük egyikének a szemérmes viselkedést tartották. S mit találunk a Noé féle, hibásan Sem-nek, Shem-nek nevezett fiúval kapcsolatban? Szem, Szemúr gyermeke szemérmes volt: szemérmesen betakarta enyhén borgózós állapotban levő édesapja testét. Tekintettel, hogy östörzsünk gyermeke, nyugodtan ejthetjük nevét Szem-nek akkor is, ha a nyelvünk titkaiban járatlan idegenek „s”-hanggal küzdenek.

Borról lévén szó, meg kell említenünk a szőlőtermelő szolim östörzs jelenlétét. Ezt a bárkából kirepített galamb szalamba neve is támogatja.

Ír/kelta kapcsolatoknál a következő szemere szavakat találjuk:

suan..... szunnyad

Shannon..... egy folyó neve. Ugyancsak szemere emlék, mint a magyar Szamos.

Sean..... ma John. Eredeti indítéka a szemere Szem

úr..... úr, Úr

Sheathland, vagy *Zetland* szigetén található Ronas domb, melyről a nyári napéjegyenlőség éjszakája gyönyörűen látszik, s a lakosság az ottani *Sumburgh* nevű településébe sereglik ebben az időben az eget szemlélni. A hely neve *szem* és *vár* szavunkkal rokon. A napéjegyenlőség egét *szemlélők* okszerűen adták e nevet *Sumburgh*-nak. (Tomory: Az Artur legendakör magyar kapcsolata.)

Az angol nappal kapcsolatos szemere szavai:

Sun..... nap

Summer..... nyár, a nap az ég legmagasabb pontján van

Simmer..... lassú forrás, hőség

Seem,,,,,, látszik

Semen..... ivarsejt

Son..... fiú, Szemúr fia

Song..... dal – Szemúr tiszteletére mondott dalok

Németben a következő szemere szavak jelennek meg:

Die Sonne	= a nap
Der Sohn	= fiúgyermek, Szemúr fia
Sammeln	= összegyűjteni
Der Summer	= nyár
Der Semmel	= zsemle, gabonakészítmény, melynek egyedi alakja a búzaszemé. A gabona természeti összó szem alakjából alkotott műveltségi szó.

FELADATUNK NEM ŐSHAZÁK KERESÉSE NAGYVILÁG SZERTE, HANEM ÖNMAGUNK LEHETŐ LEGALAPOSABB MEGISMERÉSE, HOGY A HOZZÁNK JÖVŐ UTÓDMŰVELTSÉGEK KÉPVISELŐINEK BIZTOS IRÁNYT ADHASSUNK.

NYELVI NYOMAINK NYUGAT EURÓPÁBAN

Nyugateurópa nyelvének 40 %-a nem indoeurópai eredetű, s ezeknek a szavaknak magyar nyelvi alapja nyilvánvaló. Ezek tárgyalása legalább tíz további előadás idejét emésztene fel.

De Árpád hazatérésével kapcsolatban meg kell említenem, hogy a Cornish törzsek is Gógmagógtól származtatják magukat. A Brit szigetek folyónevei (Don, Thames, stb.) magyar nyelvemlékünk. Egy Atillát messze megelőző korban, a trójai menekültek idejében már tudnak a hunokról a Brit szigetekén, s egy ott küzdő hun vezér után nevezték el egyik folyójukat *Humbernek*, egy másikat a habléány után *Habrennek*. Etele neve visszhangzik az angol nemesség *atheling* címében, ami nemeset jelent. E név hímnemű változata étheling, a nőnemű éthelu, s Etelközünk neve ennek visszfényében bővebb értelmet nyer.³³

Tas neve számtalanszor fordul elő. Waddel a sumir hatásokat a föníciaiakkal hozza be a Brit szigetekre. Ezek között kiváló helyet foglal el Tas. Nevei között szerepel: *Induru férfi istensége*, *Arkangyal*, *A Nap fia*, *Ia*, illetve *Jó fia*, *ugyancsak azonosítja Mardukkal*, *Illil-el és Adar-ral*. Hívták még a földművelés védőszentjének, az Eke Szelleme, A Lándzsa és Eke Dasi-ja néven is. Jelképe öt kör. Első ismert ábrázolása Kr.e.3.000-ből származik, Tasia néven. Ugyan ezen név a gótok Eddájában Thiazi néven jelenik meg, s az angol Tuesday (kedd) névben maradt fenn neve. E Tasia az életadó istenség megszemélyesítése.

Egy sumir litánia Tast így szólítja:³⁴

„Oh fiam Tas, világ Ura!
Hatalmas hős, ki legyőzi a pártoskodást...
Gabonának vidítója, búza, árpa teremője !
Gyógynövények éltetője...
Égi szellemek (angyalok) irányítója
Sorsunk könyvét te írod meg...” (Tomory fordítása)

³³ Geoffrey Ashe, *Mythology of the British Isles*, Trafalgar Square Publishing, North Pomfret, Vermont

³⁴ Angol szöveg utáni saját fordítás T.Zs.

Kr.e. 3.000-ből származó föníciai pecsét kör-olvasata Tas, a pecséten szétterjesztett szárnyú Turul látható.

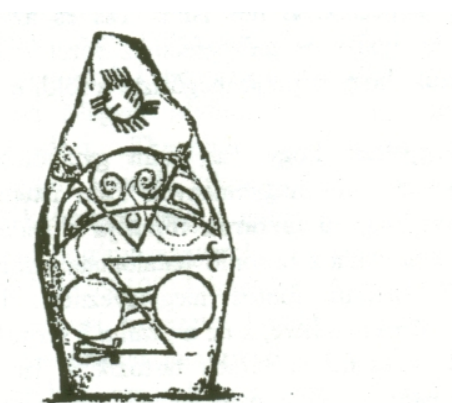
Kr.e. 2.000-ből származó érmén szétterjesztett szárnyú arkangyal minőségben jelenik meg Tasia.

Skóciában Tasc alakban maradt fenn neve, szellem jelentéssel.

Aberdeen város címerében kereszt és három gabonaszár van, a régi Tas kapcsolatok emlékeként.

Ugyancsak Aberdeenben volt még a század elején Szent Machar, vagy Szent Macher tiszteletére elnevezett székesegyház.

A Newton kő (Aberdeenshire, Skócia) — a fejénél lévő Ogam felírás szerint — állítója Hu, akit a Cymric³⁵ „Hu Gadarn” névvel hoznak összeköttetésbe, illetve egy föníciai vezér Hu nevével. Feltehetően Hu volt az első Aegei bevándorló a Brit szigeteken. Hu’ a kassiták királyi követének a neve, aki Babiloniából Egyiptomba küldetett követként, az Amarna levelek szerint Kr.e. 1400-ban. Az akkori kassita király Burna Buriash nevet viselte. Hu Tishup egy másik kassita név; Hu gyakori névnek számított Babiloniában és Syria-Ciliciában. A Newton kő készítettője, Ho így fetehetően a Kassita Barat csoporthoz tartozott, éppen úgy, mint Partalon.³⁶

(V.4:Fig.5.b.) A Newton kő, Hittes-föníciai emlékmű és írás Logie közelében Angliában.

A Newton kő, Hittes-föníciai emlékmű és írás Logie közelében Angliában.³⁷

A fenti írásos kő lelőhelye az angliai Don völgye. Fejénél ogam-felirat. Az alatta lévő, számunkra fontos jelek megfejtése a következő: a hold-alakú jegyek Tas ekéjével azonosak. A két „szemüveg”-nek nevezett kör napjelkép, a kettőt **négy folyam** köti össze, mely feltételezésem szerint **a teremtés négy erőjét** képviseli. A „Z” alakú jegy szigonyt képező vége Tas tűzisten, illetve a tengerbe alászállott Napisten jelképe. A „Z” felső szára a Napisten növénynevelő szerepének jelképe eddigi kiértékelések szerint. Idézett könyvünk írója még a

³⁵ Walesi

³⁶ L.A. Waddell, *The Phoenician Origin of Britons, Scots and Anglo-Saxons* (A britek, skótok és angolszászok föníciai eredete), 356.old.

³⁷ Waddell 5.b.ábra

következőket mondja: „... **a holdsarló és a jogar együttes szerepeltetése a földet szántó Tas jelképe, amint barázdákat készít, mégpedig a nap járása irányában.**” Több ilyen jelképrendszerű követ említ meg *Bourtie* község közelében, melynek *eredetét a Barát néphez vezeti*, akiről viszont tudjuk, hogy avar népünk egy törzse itt is éppen úgy, mint ahogyan a Kassiták Barat csoportjának is névadója.

Fontos még tudnunk, hogy Tas és Ho nevét mind az Aegei tengeri műveltséggel, mind a kassitákkal, egyiptomiakkal is szoros összeköttetésbe hozza. Ezek ismét kárpátmedencei őshazánkon túli legközelebbi szállásaink. Egyiptommal kapcsolatban meg kell említenem azt is, hogy **Kézai Simon volt első történészünk, aki művében (1:1) megőrizte azon történelmi adatot, mely szerint Nimród, illetve a Tigris és Euphrates vidéki műveltségünk embere építette később az egyiptomi piramisokat.** E feljegyzés azon korból származik, amikor a mai nyugateurópaiaknak fogalmuk sem volt ezen műveltségek létezéséről. Waddell könyve viszont Kézai igazát most ősi írásokkal támasztja alá.

A Newton kő rajzával szoros összefüggésben van a Pisannaya Gora, Minusinsk vidékén talált sziklarajz képe, amit alant mutatok be. A képen hatalmas üst, s mellette két ember rajza látható. A jobboldali ember egy félholdszerű tárgyat tart. A Newton kő hasonló alakú rajzát ekeként magyarázza az író.³⁸ A baloldali ember balkeze villám alakú, jobb kezében az esztergomi oroszlánképen látható, s ahhoz hasonló élőágot tart. A hatalmas üst hun gombadísze helyett hármastagozódású levélcsoport látható, s négy vonal. Az üst magyar jelkép-rendszerrel anyaságot, befogadóképességet jelent. A négy vonal a négy folyó, amit magam részéről a *Teremtés négy elemi erejével* azonosítok, s csak később váltak az e földi négy folyam jelképévé. A levélké az életet jelképezik. Addig, amíg a hunok a gomba alakkal díszítik üstjeiket (kun, kum, gömb), addig az itteni levélke lehet Palóc levél, illetve életjelkép. Az e képet magyarázó író a képen látható emberek kezében lévő tárgyakat egy tehetségtelen rajzoló készítette levesmerőkanálnak és horognak ítéli.³⁹

A kép szerintem mai, négyfolyós címerünk egy korai rajza. A mellette álló két ember, a címer melletti két angyal, illetve fénylény, két különböző törzs Napistensége. Az ekés, földművelő jelkép a magyarok Napistenére Magorra, a zöldágas gyümölcstermelő jelkép a palócok Napistenére, Bálra utal. Jobb keze villámban végződik, s emlékezetünkbe hozza a hunok Isten Ostora elnevezését, valamint Petőfi Sándor egy költeményének gondolatát: Ostort fonok, lángostort, s megostorozom vele a világot. Itt tehát mind a rajz, mint a gondolati tartalom a palóc Bál alakját a hun népcsoport egy ágához kapcsolja.

Mai címerünk mellett, a címer való jobboldalán *makkos tölgyfa* utal a mellette lévő angyal *Magúr* szerepére. A való baloldal viszont Bál lombos fáját őrizte meg. A fenti üstön látható hármastagozódású levélcsoport idővel a címer belső jobb oldalára került „hármastagú határhegy” név alatt, szinte egybeforrvá a kettős kereszttel. A *szkitáktól örökölt hindu mythologia szerint a hármastagú levél „a Vila-fa, illetve Bel-fa levele”* mondja Doane.⁴⁰ Az idegen író nem is sejtette, hogy a *Palóc ősanya Vilona, jelképe a fa villája, s napistenük Béla*. Tehát más szemszögből véve is, az előfával ábrázolt alak Palóc őstörzsünk Bélája. Az Oroszországban talált, üstöt ábrázoló rajz tehát magyar és palóc őstörzsünk ottani jelenlétét is elárulja. A lelőhely neve besenyő

³⁸ L.A. Waddell, *The Phoenician Origin of Britons, Scots and Anglo-Saxons (A britek, skótok és angolszászok föníciai eredete)*,

³⁹ T.W.Doane, *Bible Myths and their Parallels in Other Religions, (Bibliai mithológiák és más vallásokban található párhuzamaik)* 326.old.

⁴⁰ Mint fent, 353. old.

őstörzsünk valahai jelenlétéről beszél. Maga az üst, mint víztartó edény az ő jelképrendszerükbe tartozik.

A harci életmód járulékaként kialakult pajzsok előtti kora az Élet edényén tüntette fel egy-egy nép életfontosságú jelképeit.

Pisannya Gora-i sziklarajz⁴¹

Későbbi címerek megtartották az üst kerek aljának rajzolatát, mint például Somogyvár címere.

Az üst alakú címer máig is él hazánkban

Somogyvár

Somogy megye
somogyvar@axelero.hu
www.somogyvar.hu

Lélekszám: 1909 fő

Néhány apró szemelvény öt őstörzsünk Brit Szigeteken való jelenlétéről, a további szemelvények mellékletemben találhatók:

A BRIT SZIGETEK FÖLDRAJZI NEVEINEK

⁴¹ The World of the Huns

ŐSTÖRZSI KAPCSOLÓDÁSAI

Magyar őstörzs

Aran hegység Aranyos folyónk, hegyünk és megyénk neve, *arany* szavunkkal kapcsolatos.

Armagh egy V. században épített erőd, a hagyomány szerint *Macha* (olvasd Maka) királynő építette. Ősének, Macha tündérlánynak halandóval való házasságából ikrei születtek. Neve *Magor*, *Makar* nevével kapcsolatos. Az ír társadalom egy része tehát tündérszármazásúnak vallotta magát, mint magyar népünk.

Avebury kőkörreit említettük. **Ave a magyar öv** szó rokona, **bury az avar vár** szóval rokon. Összetett értelme: körvár. Magyarul Becskereknek is mondhatnánk. (Avar)

Szarmata őstörzs

A szigetek legkorábbi földművelő területe a közeli Windmill Hill (Szélmalom domb). **Silbury** dombja egy 50 láb magas, kúpos hordott domb; számos **Szil** helynévvel kapcsolatban már tárgyaltuk, s szarmata nyelvemlék.

Avon völgye *Bath* közelében van. Ezek év és víz szavunkkal kapcsolatosak. Ez utóbbi **besenyő őstörzsünk** nyelvemléke.

Jász őstörzsünk

Ay.... szócska összetétele számos névben jelen van. Értelme az óangolban: *jó*, helyeslést kifejező szó.

Aysgarth Force (fordítása: jókert ereje) egy vízesés neve

Ure völgye Yorkshire Dells vidékén van. Olvasata *Ur* szavunkat idézi.

Palóc Bál szavunk származékai:

Bala tó az *Aran* és *Berwyn* hegység tövében, északnyugat Walesben van.

Bala község az *Aran* és *Berwyn* hegyek aljában, a *Bala tó* partján.

Ballabeg, festői szakadék, s az itt lévő 1000 láb magas *Round Table* (*Kerek Asztal*) ősemlékeinket idézi.

Bally Namallard és *Bellanaleck* a tóvidék helyei. A *leck* (luk, lok szavunkkal azonos.)

Balmoral kastély vidékének legmagasabb pontja a 3786 lábnyi *Locknagar* hegy.

Belfast ír főváros

Belas Knap egy 1000 láb magas, neolithikus, sírkamrás kődomb.

Segédkönyvek:

Tomory: *Nyelvünk és létünk közös alapja* – a kelta-magyar közös szavak tükrében.

Magyar Angol szóeredet:

Kezdeteink

Az Artur legenda magyar kapcsolatai

Magyar Adorján 4.000 szavas szószerete